

NIEUWS

Vooruitblik op de dagtocht vanuit Weebosch op 16 maart

Afsluiting van een verdwijnende klassieker: de Rijstepaptocht

De Yogyakarta Heritage Two Days Walk

OLAT: Ollandse Lange Afstand Tippelaars

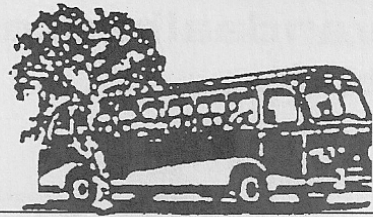
Opgericht 23 november 1967
te Sint-Oedenrode
Lid van KNBLO-NL wandelsport-
organisatie Nederland
Aangesloten bij:
Atletiekunie en NFV (IVV)

*In dit nummer o.a.
een impressie van onze
jaarvergadering
op 22 februari jl.
die werd bijgewoond
door ruim 100 leden!*

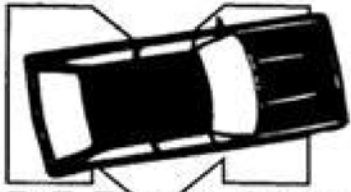
Burgemeester van Oerlehof 8
5491 AP Sint-Oedenrode
Tel. 06 - 12 27 83 95
www.fotografiebrouwers.nl
info@fotografiebrouwers.nl

Van Hoof Sint Oedenrode

Het busbedrijf waar u het best
mee UIT bent

Telefoon 0413 472545
Grote Doelenlaan 16-18
5491 EG SINT OEDENRODE

M.V.D. HEIJDEN
autocentrum zijtaart b.v.

Past. Clercxstraat 34, 5465 RH Zijtaart
Telefoon 0413 36 33 74 • Fax 0413 34 26 14
www.mvdheijdenzijtaart.nl

Café Biljard

Schonmoeder

Linze 13
5667 AH Geldrop
Tel: 040-2862046
bij Sporthal De Kievit

VAKANTIECENTRUM
DE ZWARTE BERGEN

Op zoek naar een geschikte locatie?
Vraag vrijblijvend naar de mogelijkheden.

VAKANTIECENTRUM DE ZWARTE BERGEN
Zwartebergendreef 1
5575 XP LUYKSGESTEL
Tel. 0497-541373
E-mail: info@zwartebergen.nl

LANDSCHAP
reisboekwinkel

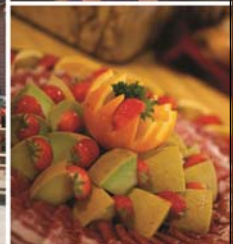
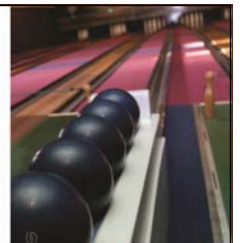
LANDKAARTEN REISGIDSEN ATLASSEN GLOBES
WANDELKAARTEN TAALGIDSEN FIETSKAARTEN
FOTOBOEKEN LANDENINFORMATIE REISVERHALEN

www.landschapreisboekwinkel.nl

Kleine berg 3
5611 JS Eindhoven

info@landschapreisboekwinkel.nl
T 040 256 9653
F 040 256 9654

 De Vresselse Hut
de gezelligste 'Hut' in de regio

Al meer dan 40 jaar het adres voor
bruiloften, recepties, bedrijfsfeesten,
vergaderingen en kinderfeesten.

t 0499 472 870 • www.devresselsehut.nl

REDACTIE OLAT NIEUWS

Ad van Asten (coördinatie, bestuursafgev.)
Ad van Asten, Lineke den Boer, Wil Jacobs-
Efting, Rinda Scheltens (redactie)
Lineke den Boer (eindredactie, vormgeving)
Noud Wijn (fotografie)
Otto Ahlers (archivering, techniek)

INLEVEREN KOPIJ VOLGEND NUMMER

t/m 23 maart 2014

Lupinelaan 27, 5691 WC Son
olatnieuws@olat.nl
info redactie algemeen: 0499-473767

WEBSITE

Otto Ahlers (coördinatie) - o.ahlers@olat.nl
Angélique van Deursen (webmaster)
website@olat.nl

LEDENADMINISTRATIE & ABONNEMENTEN

Jet Dreesen
Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
040-2903060 of leden@olat.nl

VERZENDING

Mariet & Mart Douven, Tjeu van den Kerkhof

DRUK

Kon. Drukkerij Em. de Jong BV, Baarle-Nassau

ISSN 1570-4831

IN DIT NUMMER

Vooruitblik Clubreizen	Ad van Asten	3
Wandelen op Dinsdag; Rooise Wandelingen; Clubreizen; Dagtochten		4-5
Samenstelling bestuur en commissies OLAT		6
Bij Jooop aan tafel	opgetekend door Ad van Asten	7
Onze jarigen / Ledenadministratie	Jet Dreesen	8
Impressie jaarvergadering	Ad van Asten	9-12
Dagtocht vanuit De Rips	Ruud Horst	13-14
Vooruitblik dagtocht vanuit Weebosch	Myriam van den Berg	14-15
LPS: Stand clubkampioenschap en Agenda	Frank Marchand	16
27e Bossche 100	Rick Liesting	17-18
Slavendrijvers	Kobus T	19
Rijstepaptocht	Jan Kampman	19-20
WoD: Tussen Boskant en Liempde	Henri Floor	21-22
Prikbord		22
De Yogyakarta Heritage Two Days Walk (1)	Peter van de Ven	23-24
Ruta de la Plata (1)	Anneke Lieven	25-27
Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (2)	Peter van Beljouw	28-30

De redactie verwelkomt alle bijdragen in woord en beeld van OLAT-leden en over OLAT-evenementen. Indien nodig kunnen stukken worden ingekort. Voor de inhoud van de advertenties in dit clubblad kan door het bestuur van OLAT en de redactie van het OLATNieuws geen enkele verantwoordelijkheid worden aanvaard. Bezoek ook onze website: www.olat.nl

VOORUITBLIK CLUBREIZEN

Clubreis Tongeren - Alden Biesen

Op **zaterdag 22 maart** begint ons clubreiseseizoen. Wij reizen dan af naar het glooiende landschap in de Belgische Haspengauw. We starten in de oudste stad van België: Tongeren. Het traject dat we vanaf hier bewandelen, wordt ook wel de kastelenroute genoemd. We passeren maar liefst 5 van deze imposante bouwwerken.

Als we geluk hebben en daar ziet het nog steeds naar uit, dan staan rond de tijd dat we daar wandelen ook de fruitbomen in bloei. Dat zou de tocht wel eens extra aantrekkelijk kunnen maken. We wandelen in ieder geval tot kasteel Alden-Biesen. Maar op dit moment is nog niet bekend waar het startcafé in Tongeren precies zal zijn, evenmin als de finishlocatie, waar Toon met zijn voorlopers een dezer dagen naar uit zullen zien.

Met een telefoontje naar Toon van Wordragen (0495-537775) kunt u informeren of er voor deze tocht nog plaats is op de bus.

Clubreis Athisnes - Bomal

Op **zaterdag 26 april** gaan we weer echt de bergen in. Met de Ourthe als aangename leidraad volgen we dan een mooi traject van de GR 57.

De GR 57 is één van de populairste langeafstandspaden in de

Ardennen. De totale afstand van de route is 279 km en die loopt voor een groot deel door één van de mooiste riviervalleien van de Ardennen en is erg afwisselend. Een wandeling op de GR 57 is op maat gesneden, zeker voor mensen die graag kennis willen maken met een wandeltocht in de bergen. De trajecten zijn voor een beetje doorsnee wandelaar goed te bewandelen.

Gedurende de wandeling loop je langs een van de mooiste rivieren in België, maar loop je ook in oerwoudachtige bossen en door authentieke Belgische stadjes.

Deze wandeling begint bij Athisnes, een oeroud dorp, natuurlijk met een eigen kasteel, van waaruit al bijna 10 eeuwen de omgeving werd beheerst. We komen zeker door Hamoir en verder zien we op afstand enige ruïnes uit vergane glorie.

Vooraf de rotsen van Sy zijn op deze route spectaculair.

Volgende maand gaan we nader in op deze mooie route, maar vergeet vooral niet in te schrijven voor deze bijzondere clubreis langs de oevers van de Ourthe in het hart van de Ardennen.

Vergeet niet vooraf even op onze website te kijken, daar vind je een kleurenkaartje met de ingetekende route.

Inschrijven en nadere informatie bij Toon van Wordragen, via: clubreizen@olat.nl. Inschrijven kan nog tot 14 dagen voor de tocht.

-Ad van Asten-

(praktische informatie op pag. 5)

WANDELEN OP DINSDAG

Om de 14 dagen vertrekt er op dinsdag om 10:00 uur 's morgens een groep van gemiddeld 40 wandelaars om met elkaar zo'n 20 km of méér te wandelen in een lekker tempo.

Het startcafé - meestal ergens in Oost-Brabant of het aangrenzende deel van Limburg - is om ± 09.30 uur open en heeft de koffie/thee klaar. Rond lunchtijd eten we ons meegebrachte lunchpakketje onderweg in de natuur op. Meestal doen we daarna het rustcafé aan. Rond 15.30 uur zijn we weer terug bij het vertrekpunt.

Wie zin heeft om mee te doen hoeft alleen maar op tijd bij het vertrekpunt te zijn, natuurlijk met eten en drinken voor onderweg. Aan- of afmelden hoeft niet.

Behalve de gebruikte consumpties zijn er geen kosten aan de wandeling verbonden. Wel is het gebruikelijk dat iedereen na twee maal meegewandeld te hebben lid wordt van OLAT.

Bij deze wandelingen mogen de honden niet mee. Graag vragen wij uw begrip voor deze keuze.

Vanzelfsprekend loopt iedereen voor eigen risico mee.

Informatie:

Myriam van den Berg 073-5325286 (06-45252182)
mvdberg@home.nl

Mieke van Boxtel 0411-622188 (06-49408821)
acvan boxtel@home.nl

Truus Kusters 0478-541276 (06-15388386)
h.h.kusters@home.nl

AGENDA		
Datum	Route	Startpunt
18 mrt 2)	Ommetje Dorplein	Gemeenschapscentrum De Schakel, 0495-518 603 St. Barbaraweg 1, 6024 AR Budel-Dorplein
1 april	Vica Versa naar Vessem	Café de Kempmaan, 013-5142437 Willibrordstraat 14, 5091 CD Middelbeers
15 april	De Oetert	Eetcafé 't Jagershuis, 0492-331396 Hogeweg 2, 5715 AR Lierop
29 april	Haanwijk	Brasserie/lunchroom la Cour, 073-6211803 Leeghwatelaan 61-63, 5223 DS 's-Hertogenbosch
13 mei 2)	Rondje Liempde	De Durpsherberg, 0411-631232 Dorpsstraat 6, 5298 CB Liempde
1) geen cafépauze		
2) cafépauze op startplaats		

ROOISE WANDELINGEN

Iedere dinsdag vertrekt in Sint-Oedenrode een enthousiaste groep wandelaars voor een tocht van circa 7 of 10 km. Iedereen loopt in zijn eigen tempo aan de hand van een routebeschrijving. Gestart wordt – altijd stipt om 10:00 uur – beurtelings vanuit het centrum en de drie kerkdorpen van Sint-Oedenrode:

Den Toel Pastoor Smitsstraat 4, Olland
De Beckart Oude Lieshoutseweg 7, Nijnsel
De Vriendschap Pastoor Teurlingsstraat 30,
Boskant

Oud Rooy Markt 13, Sint-Oedenrode

Bij een 5de dinsdag van de maand is de start vanuit De Vresselse Hut, Vresselseweg 33, Sint-Oedenrode.

AGENDA

Datum	Startpunt
11 maart	De Beckart
18 maart	De Vriendschap
25 maart	Oud Rooy
1 april	Den Toel
8 april	De Beckart
15 april	De Vriendschap
22 april	Oud Rooy
29 april	Vresselse Hut

Deelname is voor OLAT-leden gratis, op vertoon van clubpas. Niet-leden kunnen één keer gratis uitproberen; daarna betalen zij 1 euro per keer. Dit kan contant of via een strippenkaart van 15 euro. Iedereen wandelt mee voor eigen risico.

Informatie:

Johan van de Sande 0413-473375

Peter van de Laar 0413-474759

Betsie van Mil 0413-475454

De 'boetiek' van Natuurmonumenten bij de 'wagen'rust

CLUBREIZEN

Het 'eigen reisbureau' van OLAT organiseert al vele jaren clubreizen naar de mooiste gemarkeerde wandelroutes in België, Duitsland en Zuid-Limburg. Deelnemers worden vanaf diverse opstapplaatsen per bus vervoerd. Bij de dagtochten is verzorging (soep) inbegrepen. Wel dient men zelf te zorgen voor voldoende eten en drinken onderweg. In de dorpjes op de route is niet altijd iets te krijgen.

Er is altijd keuze tussen twee afstanden (op de dag zelf eventueel nog te wijzigen). Men wandelt op eigen gelegenheid, aan de hand van markering en routebeschrijving. De reisleiding is in geval van nood op te roepen.

PROGRAMMA 2014

22 mrt	GR 128	Tongeren - Alden Biezen	26/21 km
26 april	GR 57	Athisnes - Bomal	24/18 km
21 juni	GR 57	Bomal - Ereeze	24/19 km
20 sept.	GR 5	Banneux-Chapelle - Berizenne	25/18 km
25 okt.	GR 573	Chaufontaine - Ensival	26/20 km

Inschrijfgeld:	Leden	Niet-leden
dagtochten	€ 28,00	€ 32,00

De prijzen zijn onder voorbehoud

Inschrijven:

Tot uiterlijk 14 dagen van tevoren, met vermelding van tocht, aantal personen, opstapplaats, afstand, postcode en huisnummer.

Geld overmaken op de bankrekening ten name van wsv OLAT, Sint-Oedenrode IBAN NL56 RABO 0157 9507 43.

Na-inschrijven:

Alleen mogelijk na vooraf informeren bij Toon van Wordragen of er nog plaats is.

Afmelden:

Bij verhindering zal, indien dit uiterlijk 10 dagen vóór de tocht is doorgegeven, de betaling doorgeboekt worden naar de volgende tocht, of (na aftrek van €1,10 administratiekosten) worden teruggestort. Bij afmelding binnen 10 dagen voor de tocht wordt niet meer terugbetaald of teruggestort.

Opstapplaatsen:	Tijden:
Sint-Oedenrode	07:00 uur
Eindhoven (NS/Fuutlaan)	07:35 uur
Weert (AC-restaurant A2)	08:10 uur

Zorg voor een geldig identiteitsbewijs!

Er is een excursieverzekering afgesloten. Deze geldt niet voor bagage en kostbaarheden.

Info & inschrijven: Toon van Wordragen
0495-537775 clubreizen@olat.nl

DAGWANDELTOCHTEN

De dagtochten van OLAT gaan altijd zoveel mogelijk over onverharde paden en stille weggetjes. De routes zijn duidelijk uitgepijld en daarnaast krijgt u een routebeschrijving mee waarvan de nummers corresponderen met die op de pijlen. Verspreid over de routes zijn altijd meerdere wagenrustposten aanwezig, indien mogelijk met toiletvoorziening; op de langere afstanden is ook horeca opgenomen in het parkoers. Nordic Walkers zijn welkom op alle afstanden.

Startbureau	geopend vanaf	07.15 uur
	inschrijving vanaf	07.30 uur
	finish voor	17.00 uur

Afstanden	Starttijden
50-60 km	07.00-07.30 uur (16 maart)
40 km	08.00-09.00 uur
30 km	08.00-10.00 uur
10-15-20 km	08.00-12.30 uur

Inschrijfgeld:	10 km	€3,00
	15 km	€3,50
	20 km	€4,00
	30 km	€4,50
	40 km	€4,50
	50-60 km	€5,00

Bij het inschrijfgeld is de verzorging op de wagenrusten (brood, koffie, thee, bouillon, etc.) inbegrepen.

Korting

OLAT-leden	€2,00 op vertoon lidmaatschapskaart
Bondsleden	€0,50 op vertoon lidmaatschapskaart

Voor elke startplaats krijgt u een sticker voor uw wandelboekje.

Informatie: Joop Wesseling 073-5033322
winter@olat.nl www.olat.nl

AGENDA	
Datum	Startpunt
Zondag 16 maart 2014	Weebosch (Bergeijk) Café Zaal 't Heuveltje 5571 LZ Weebosch 68
Zondag 13 april 2014 Voorjaarstocht	Oostelbeers Café-zaal 't Dorpsplein 5091 BE Kerkstraat 10a
Zondag 19 oktober 2014	Olland (Sint-Oedenrode) Gemeenschapshuis De Loop'r 5491 XP Pastoor Smitsstraat 40
Zondag 16 november 2014	Nistelrode Feesterij de Hoefslag 5388 HJ De Wan 1a

OLAT COMMISSIES

Lange afstand- Prestatie- en Snelwandelen

Henk Plasman (*voorz*), Piet van der Ree (*notulist*), Paul Canters, Pierre Emans, Jack Klumpkens
Frank Marchand (*bestuursafgevaardigde*)
Henk Plasman (*wedstrijdsecretaris*)
lps@olat.nl

Dagwandeltochten

Ad Verbakel, Theo van Boxmeer (*parkoersen*)
Ad Ketelaars (*voorz*), Hans Janssen, Antoinet Gooren

Verzorging

Hans Janssen (*Dagtochten*), Tony van Duijn (*KWD*); Jo Willems (*magazijnbeheer*); Jo Lepoutre (*Vierdaagse-team Nijmegen*), Frank Marchand (*LPS en bestuursafgevaardigde*), Vacant (*Avond4daagse*)

Clubreizen

Toon van Wordragen (*coördinator*),
0495-537775
Juliana van Stolbergstraat 10, 6006 ZM Weert
clubreizen@olat.nl
Pierre Emans, Jan Hendrix, Theo Boumans
Ad Ketelaars (*bestuursafgevaardigde*)

Kempische Wandeldagen

Mia Dielesen (*secretariaat*), 040-2552742,
Hamakerstraat 11, 5652 RC Eindhoven,
kwd@olat.nl
Joop Wesseling (*voorz*), Hein Lenders,
Ad Verbakel, Ad Ketelaars (*financiën*)
Tony van Duijn (*coördinatie verzorging*)

Wandelen op Dinsdag

Myriam vd Berg (*coördinator*), 073-5325286
Mieke van Boxtel, 0411-622188
Truus Kusters, 0478-541276
Antoinet Gooren (*bestuursafgevaardigde*)

Avondvierdaagse & Rooise Wandelingen

Piet van Berkel, 0413-784742
Betsie van Mil, 0413-475454

Wandelwegen

Jan van Berkel (*Airbornepad*)
Otto Ahlers (*Hertog Hendrikpad*)
Theo Beelen (*Graaf van Hornepad*)
Otto Ahlers (*algehele coördinatie*)

Onderscheidingen

p/a Peppelbos 40, 4191 MG Geldermalsen
Voordrachten jaarlijks vóór 15 nov. indienen

OVERIG

Boetiek wandelgidsen

Janet van Gennip, 040-2415802,
boetiek@olat.nl

Overnachting Vierdaagse Nijmegen

Hein Lenders, 06-12074473
bankrek.nr. 1579.74.154

Notuliste Bestuursvergadering

Mariet Ahlers

HET BESTUUR VAN OLAT

Voorzitter
Joop Wesseling
Dorpsveld 33
5258 MA Berlicum
073-5033322
voorzitter@olat.nl

Bestuurslid
Ad Verbakel
Past. Bogaertsstraat
12
5469 EZ Keldonk
0413-212161
a.verbakel@olat.nl

Penningmeester
Ad Ketelaars
Koninginnelaan 108
5491 JX Sint-Oedenrode
0413-475824
penningmeester@olat.nl

Bankrekening: 1382.11.736
t.n.v. OLAT Sint-Oedenrode
IBAN: NL34 RABO 0138 2117 36
BIC: RABONL2U

Secretaris
Harrie Paulissen
Spoordonkseweg 35
5688 KB Oirschot
0499-575582
secretaris@olat.nl

Bestuurslid
Frank Marchand
Deursenstraat 7
5043 JP Tilburg
013-5702662
f.marchand@olat.nl

2e Secretaris
Antoinet Gooren
Plutostraat 2
5081 TG Hilvarenbeek
013-5054508
a.gooren@olat.nl

Bestuurslid
Otto Ahlers
Stillendijk 36
5657 AV Eindhoven
040-2419514
o.ahlers@olat.nl

Bestuurslid
Ad van Asten
Lupinelaan 27
5691 WC Son
0499-473767
a.asten@olat.nl

ERELEDEN

Ad van Asten, Piet Knoester, Jos Koolen †, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel, Toon van Wordragen

DRAGERS VAN DE CORNELIS VAN MONTFORT TROFEE

Piet Knoester, Hein Lenders, Marinus van Roosmalen, Theo Tromp, Jan van de Ven, Ad Verbakel

LEDEN VAN VERDIENSTE

Mariet Ahlers, Ad van Asten, Tonny & Bert de Boer, Jan Cortenbach, Mia Dielesen, Frans Peters, Henk Plasman, Antoon Stoop, Ben van der Velden, Ad Verbakel, Sjaan Verbakel, Kees van Vessem, Joop Wesseling, Toon van Wordragen

De jaarrekening

Onze jaarvergadering zit er weer op. Vooraf was het nog even spannend of we het zouden moeten afleggen tegen de Olympische Spelen, want er waren die middag ook nog 2 gouden medailles te winnen. Wij hebben allebei gewonnen.

Ruim 100 leden die daadwerkelijk uit de eerste hand wilden ervaren hoe de vereniging ervoor staat, dat is een beleving om blij om van te worden. Natuurlijk zijn het niet alleen mooie meldingen die je als voorzitter op zo'n middag aan de vergadering voorlegt. Wij weten uit ervaring dat onze leden zowel het wel en het wee weten te schatten.

Over de cijfers was geen discussie. Bijna al onze commissies hadden binnen het gestelde budget de activiteiten weten te realiseren, alleen voor een van onze kroonjuwelen was er een fikse tegenvaller te incasseren geweest. Binnen een halfuurtje kreeg het bestuur zowel decharge voor de rekening 2013 als het fiat voor de begroting 2014.

Na dit formele begin kon direct worden gepauzeerd en de overgebleven stukjes vlaai en de verstrekte consumptiebon vonden gretig aftrek.

Na deze pauze wordt het pas echt leuk. Als voorzitter mag je dan voorgaan in mooie gebeurtenissen. Dit jaar vierden 7 leden hun 25-jarig lidmaatschap van de vereniging. Drie personen waren daar ook echt blij mee en kwamen persoonlijk de zilveren speld in ontvangst nemen. We hopen dat zij zich nog veel jaren thuis voelen binnen onze wandelfamilie.

Dit jaar ontpopte zich een nieuwe presentator om de bekens en andere sportieve versierselen aan de man te brengen bij al diegenen die namens OLAT in het land het vaandel hoog houden. Ons medebestuurslid Frank Marchand deed zijn persoonlijk gerichte woordjes met kennis van zaken en humoristische inslag. Zowel winnaars als presentator, gefeliciteerd.

Het is altijd een eer om samen met de voorzitter van onze commissie Onderscheidingen die mensen in het zonnetje te zetten die gedurende een reeks van jaren hun steentje bijdragen aan het welslagen van onze activiteiten. Dit jaar mochten wij aan 5 personen de Speld van Verdienste uitreiken. Piet Knoester deed dit op de bekende weldoordachte en charmante wijze aan: Betsie van Mil, Mart en Mariet Douven, Jet van den Berselaar-Dreesen en Pierre Emans. Even later mocht ik als voorzitter, namens de hele vergadering, Frans Peters tot Lid van Verdienste benoemen, voor 45 jaar onbaatzuchtige inzet. Allemaal heel hartelijk gefeliciteerd en wij hopen nog lang op jullie te kunnen rekenen.

En daar blijft het deze keer niet bij. Piet richt het woord tot de vergadering en kondigt aan dat het een eer is de hoogste verenigingsonderscheiding, de 'Cornelis van Montfort trofee', toe te kennen aan Ad Verbakel, onze parkoersarchitect. Het verslag van de motivatie vindt algemeen bijval van de vergadering. Ad, een hartelijke felicitatie vanaf hier namens de hele OLAT-familie.

Tot slot een hartelijk welkom aan onze twee nieuwe bestuursleden: Otto Ahlers en Harrie Paulissen; laatstgenoemde gaat de functie van secretaris op zich nemen.

Graag tot ziens bij onze volgende wandeltocht in Weebosch.

-het tafelteam: Joop en Ad-

NIEUWS KORT

ZONDER DREMPELS

In het kader van een Interreg-project van het Duitse Kreis Viersen worden delen van het Pieterpad en het Sint Jakobspad onderzocht op barrières voor mensen met een lichamelijke beperking.

Een speciaal testteam is op weg gegaan om delen van twee grensoverschrijdende langeafstand wandelpaden te onderzoeken op aanwezige barrières zoals hoogteverschillen, trappen, oneffenheden en drempels. Het betreft de trajecten Lochem – Groesbeek van het Pieterpad en Nijmegen - Krefeld van de Sint Jakobsroute. Niet alleen de route zelf maar ook hotels, restaurants en bezienswaardigheden onderweg werden beoordeeld op hun geschiktheid voor mensen met een lichamelijke beperking. De eindresultaten worden binnenkort verwacht.

Het project omvat verder de ontwikkeling van een website, een eigen facebookpagina en speciale barrièrevrije wandelarrangementen en gps-routes.

Het project loopt nog tot medio 2014.

ACTIEPLAN BUITENSPOORT

Het aantal buitensporters groeit snel. Onder de naam Actieplan Buitensport wordt daarom ingezet om ook in de toekomst Ruimte voor Buitensport te creëren. Binnen het Actieplan zijn sportorganisaties, kennisinstituten, overheden en de sector toerisme en recreatie vertegenwoordigd, zo ook Wandelnet en collega-organisatie Fietsplatform. Bart Brentjens, Olympisch Kampioen mountainbiken in 1996, is benoemd tot ambassadeur.

Nieuws van Wandelnet

ONZE JARIGEN

De volgende personen willen wij feliciteren met hun verjaardag. Wij hopen dat zij deze dag in goede gezondheid kunnen vieren.

MAART

16-3 Fanny van Buul Eindhoven
 17-3 Sjef Weijters Udenhout
 17-3 Ted Liebregts Eindhoven
 17-3 Mari Platenburg Bakel
 17-3 Henny Rutten-Aarts Sint Oedenrode
 18-3 Martin Swarts Veldhoven
 18-3 Riky Dekker Sint-Oedenrode
 19-3 Liesbeth Spruijt-Heijneman Helmond
 20-3 Jan Dinnissen Wijchen
 20-3 Mariet Vogelsangs Deurne
 20-3 Franny de Weeger - van de Loo
 Eindhoven
 20-3 Wilko van Nieuwenhuyzen Tholen
 20-3 Willemien Hietland Aalten
 21-3 Henk Goorman Reusel
 24-3 Sjoerd Homminga Vlijmen
 24-3 Karin Moeskops Sint Oedenrode
 24-3 Joke Tindemans Heeze
 24-3 Kees van Dijk Waalre
 25-3 Marianne Timmermans
 Sint-Oedenrode
 25-3 Jan Delisse Erp
 25-3 Erik Dikken Nijmegen
 25-3 Rien Taks Sint Oedenrode
 26-3 Jo Willems Gerwen
 26-3 Jo Valks Boxtel
 26-3 Ber Stijnen Heythuysen
 27-3 Elly Franken Heeze
 28-3 Ton Seetsen Rosmalen

28-3 Paul Coolen Nuene
 28-3 Lenie Stienen-van Sandwijk Helmond
 29-3 Hans van Erp Nuene
 29-3 Gerard Dortmans Veghel
 30-3 Gonnje Aarts - Claasen
 's-Hertogenbosch
 31-3 Hans Schrijvers Hilversum
 31-3 Toos van den Boom - Walravens
 Helmond
 31-3 Piet Heidema Breugel

APRIL

1-4 Jan van de Boogaard Veghel
 2-4 Tony van Duijn Swifterbant
 3-4 Vincent van Boerdonk Keldonk
 3-4 Marian van den Boomen Someren
 4-4 Ruud de Rijke Cuijk
 5-4 Alex Maas Someren
 5-4 Piet van de Laar Son
 6-4 Lambert Snieders Eersel
 6-4 Peter van der Wel 's-Hertogenbosch
 6-4 Harry Prins Vaassen
 7-4 Reina Schilt Vught
 8-4 Hans Pranger Handel
 8-4 Willemien van de Ven - Klomp
 Sint-Oedenrode
 10-4 Claude Herman Vielsalm
 10-4 Maria Alders Maarheeze
 10-4 Ans Ars-Janssen Eindhoven
 10-4 Jozofien van Schijndel Boxtel

10-4 Ernst Voss Tilburg
 11-4 Corrie v/d Zwaluw Best
 11-4 Toos Habraken - van Eck
 Sint Oedenrode
 11-4 Piet van der Voort Uden
 12-4 Lia Hulsman Son
 12-4 Henny van Schijndel Sint-Oedenrode
 12-4 Leo Verwegen Veghel
 12-4 Net Janssen Meijel
 13-4 Rina Prins - Bourgonje Vaassen
 13-4 Adrie Toonen Wijchen
 13-4 Corrie Tiersma Eindhoven
 13-4 Ans Verhagen - van de Wijgert Erp
 14-4 Jan Stevens Gassel
 14-4 Hans Koopman Breugel
 15-4 Lida de Boer Maarssen
 15-4 Paul Linsen Eindhoven
 15-4 Henk Peters De Lutte
 15-4 Louis Beckx Schaffen

LEDENADMINISTRATIE

Jet Dreesen

Uiverlaan 23, 5613 AC Eindhoven
 040-2903060
 leden@olat.nl

Alle wijzigingen rechtstreeks doorgeven aan de ledenadministratie.

Het lidmaatschap gaat pas in als de verschuldigde bedragen zijn ontvangen. Om in aanmerking te komen voor korting op het inschrijfgeld bij OLAT-tochten is het noodzakelijk uw ledenpas te tonen bij de inschrijving.

ADRESWIJZIGING

Dhr. Ben Duin,
 Pater Leijdekkersstraat 98, Nijmegen

Dhr. Frank Weimar,
 Salderes 137, Best

AANMELDINGEN

Dhr./Mevr. Piet en Maria van Hal-
 de Wilt, Schijndel
 Dhr. Jan van Kampen, Sint-Oedenrode
 Dhr. Willem Aarts, Schijndel
 Mevr. Janneke Goets, Herpen
 Dhr. Pieter van der Voort, Uden
 Mevr. Anny van der Steen, Berlicum
 Mevr. Carin Delisse, Eindhoven
 Mevr. Mia Disveld-Lamers,
 's-Hertogenbosch
 Mevr. Gydia van Tilburg,
 's-Hertogenbosch
 Dhr. Piet van der Wielen, Velp

BEDANKT

Graag wil ik iedereen die meegeholpen heeft aan mijn herstel via bloemen, kaarten, telefoontjes en de mail hartelijk danken.

Het gaat voorspoedig met me en hoop over een paar weken weer mee te kunnen wandelen.

Vele wandelgroetjes van
 -Corry van Loon-van Riel-

Opkomst om blij van te worden!

Impressie jaarvergadering

Het is een fraaie zaterdagmiddag als de leden van onze club gestaag binnendruppelen bij het activiteitscentrum van het Burghplan. Als rond kwart voor 2 onze voorzitter Joop Wesseling het openingswoord uitspreekt, zijn er iets meer dan 100 stoelen bezet. Een mooie opkomst als je bedenkt dat diezelfde middag nog 2 Olympische finales worden geschaatst om een gouden plak. Die we, zoals jullie weten, ook hebben gewonnen.

We hadden een mooi uitgewerkt draaiboek ontvangen van het OLAT-bestuur om ons te prepareren op de Algemene jaarvergadering. Bij de ingang van de zaal, waar het allemaal stond te gebeuren, kregen we ook nog eens de financiële stukken en de begroting voor 2014. Het kon niet meer misgaan.

Het openingswoord

Joop begint dan ook met een hartelijk welkomstwoord aan iedereen en enkele 'clubiconen' in het bijzonder. Denk wel dat hij ze allemaal bij naam kent maar 'ze' voor de zekerheid alleen maar met de verworven erkenning aanduidt!

Helaas zijn ons ook een paar vrienden ontvallen en daarom staan we een moment stil bij Simon, Fons en Bart, die zeker hebben meegeluisterd.

Financieel heeft Joop als voorzitter in zijn voorwoord niks te missen, maar hij wil wel wat kwijt over plannen voor de toekomst.

Omdat een wandeling over Het Dak van Brabant blijkbaar niet aanslaat, laten we die voortaan achterwege en zijn ter

vervanging daarvan nog iets dichter bij huis een uitdaging aangegaan om in ieder geval de openingstocht van 'Vressel als Wandelpoort' voor onze rekening te nemen. Deze opening zal plaatsvinden op zondag 27 april. Op de website en in ons clubblad van april lezen we daar meer over. Het zal gaan om 2 lussen van ongeveer 10 km waarvoor men kan starten vanaf 9.00 uur bij de Vresselse Hut in Nijnsel. De opening, die we overigens samen doen met een paar thuisclubs, vindt plaats omstreeks 11.00 uur. Verder zal onze club daar nog zorgen voor een vaste gemarkeerde route naar het Pelgrimscafé in Mariahout. Ook hiervoor zal een paar keer per jaar een uitnodigende wandeling worden gehouden. Deze plannen worden nader uitgewerkt.

Verder kondigt Joop aan dat we in de loop van dit jaar zullen komen met een voorstel om op een andere manier lid te zijn van de club dan tot nu toe het geval is. Dat heeft wel wat haken en ogen om te realiseren, maar het gaat hier om lijfsbehoud en daar willen we graag voor vechten. Ad Ketelaars zal daar iets duidelijker over zijn.

Joop is een beetje pessimistisch over de toekomst van de Kempische Wandeldagen. Er zit onvoldoende levendigheid in het geheel en we denken dat de omgeving een beetje is 'uitgeleefd', zeker bij de vaste klanten die 'ons' al meer dan 30 jaar op het programma hebben staan. Van nieuwe toestroom is de laatste paar jaar geen sprake meer; er is inmiddels te veel keuze in degelijke evenementen.

De Vresselse Hut wil hier uitkomst bieden en stelt haar accommodatie en faciliteiten ter beschikking. Met de eigen omgeving als centraal punt verwachten wij hier ook meer belangstelling te kunnen kweken voor het zomers wandelgebeuren in eigen achtertuin. Zowel jong als oud zou hier wel eens een vakantieweekendje voor over kunnen hebben.

Of de Kempenlandtocht de uitdaging om met ons mee te gaan aandurft, hebben wij voorgelegd en wij hopen van harte dat zij daarmee instemmen. Voor een gezamenlijk evenement 'sparen' we al gauw op vrijwilligers en kosten. Omdat het jaarprogramma voor het LWP vóór 1 april moet worden ingediend, verwachten wij voor die datum een besluit te kunnen nemen.

Met een aanbeveling voor een verzoek van ons hoofd verzorging Hans Janssen om staande deze vergadering in te gaan op de vraag om eens per jaar als vrijwilliger mee te helpen op een van de verzorgingsposten, bij welke OLAT-tocht dan ook, gaat Joop feilloos over naar het volgende punt op de agenda.

De verslagen

Het al eerder genoemde boekje wordt

blad voor blad omgeslagen en van een check voorzien. Aan het einde staan er 28 pagina's afgecheckt.

De jaarcijfers

Dan krijgt onze penningmeester Ad Ketelaars het woord.

Hij begint op bladzijde 4, waar het verschil tussen budget en realiteit staat aangegeven. De meeste lof heeft Ad voor de thuisgroep, want die hebben als Avondwandvierdaagse een mooi centje overgehouden en dat helemaal zonder subsidie van de gemeente of eigen club. Betsie glundert! Ook in Nijmegen waren ze goed bezig met verzorgen en het onderdak bieden tijdens de Vierdaagse. Onze eigen wandeltochten hebben nog steeds de volle belangstelling van de wandelaar. Wel is duidelijk dat er steeds meer overheden en natuurorganisaties een graantje willen meepikken. Wel hopen we dat ze niet te gulzig worden, zoals de gemeente Loon op Zand onlangs liet blijken te zijn. Bij natuurorganisaties kunnen we de financiële pijn helpen verlichten door jaarlijks met groepjes een hand uit te steken bij het onderhoud van de natuur. Hier horen jullie later meer over in ons clubblad. Toch hielden we ook hier nog een mooi centje over.

De LPS-groep, die ons lang alleen maar geld kostte, draagt nu structureel bij aan het resultaat van de vereniging. En, om positief te blijven, ook Clubreizen en de Grenzeloze Tocht sloten de boeken voor 2013 af in de plus. Misschien als plaagstootje bedoeld, maar voor de organisatie van de KWD van Joop in

Geldrop, kon er bij Ad geen pluimpje af. Al bij al kon de jaarrekening positief worden afgesloten. Ook de kascontrole had een paar dagen daarvoor een positief oordeel uitgesproken, waarmee onze penningmeester en het bestuur voor de jaarrekening konden worden ontlast.

De vergadering stemt daarna ook in met de begroting voor 2014.

Ad geeft een korte toelichting betreffende de aanstaande lidmaatschapsvormen die in de maak zijn bij de KNBLO-NL. Het zal mogelijk worden een keuze te maken uit een paar lidmaatschapsvormen, een volledig lidmaatschap en een uitgekleed lidmaatschap met alleen maar een pasje voor korting bij tochten van lidorganisaties. Voor het aanbieden van persoonlijke lidmaatschappen en groepslidmaatschappen bij de bond krijgen ze bij OLAT de handen niet op elkaar. OLAT krijgt toestemming van de vergadering ook bij OLAT een gedifferentieerd lidmaatschap in te voeren, waarbij wel of niet lid zijn van de bond aan de orde kan zijn. Wij gaan dit uitzoeken en u hoort daar later meer over. Een eventuele verhoging van de eigen contributie mag voor 2015 maximaal 2 euro bedragen.

Jubilarissen

Na een geanimeerde pauze wordt even na half drie begonnen aan het tweede deel, waarin altijd de persoonlijke noot hoogtij viert.

Zo roept Joop als eerste de jubilarissen naar voren die onlangs hun 25-jarig lidmaatschap van de club hebben volgemaakt. Dit jaar waren er zeven in getal; jammer dat ze niet voltallig op de uitnodiging om hier aanwezig te zijn

zijn ingegaan. Met een kort persoonlijk woordje als begeleiding speldt Joop bij drie van hen de zilveren verenigings-speld op. De anderen zullen het kleinnood zeker nog uitgereikt krijgen.

De winnaars

Na dit onderonsje op persoonlijke basis komt het presteren op persoonlijke titel aan de beurt. Bij OLAT is de presentatie van dit onderdeel altijd in goede handen geweest, al werd het steeds meer een 'gebeuren' op zich. Nou, we hoeven ons voorlopig geen zorgen te maken, want de meester uit Tilburg toonde zich een geboren redenaar. In de twee jaar dat hij nu bij ons in de leer is, heeft hij geleerd hoe de vork in de steel zit.

Frank Marchand, want zo heet onze LPS-man, begint met een aantal erkenningen uit het blote hoofd op te noemen die door het jaar heen door OLAT-leden zijn behaald, maar die nog net niet 'goed genoeg' zijn voor een oorkonde namens OLAT. Dat zijn de volgende OLAT-leden die in het afgelopen jaar zijn opgenomen in het register van Kennedyvrienden: Connie Raijmakers, Hans van Heeswijk en Frank Marchand zelf; zij krijgen alle drie een vermelding.

Ook Ton de Jong en Sandra de Graaff krijgen een vermelding voor 75 Kennedymarsen. Zij zitten wel in de voetsporen van Hans Pranger en Marleen Ramakers die namens OLAT een oorkonde krijgen voor het volbrengen van 100 Kennedy Walks. Eveneens is er een oorkonde voor Jan Dinnissen en Hanny Klumpkens die al 125 keer een Kennedymars hebben voltooid. Dat geldt eveneens voor Henk Vink, die trouw zijn stempeltjes verzamelde en aan het einde van een denderende langeafstand wandelcarrière nog een mooie

oorkonde als herinnering krijgt aangeboden namens OLAT.

Maar één persoon draagt de wandelkroon in Nederland. Dat is Mart Douven die al 200 Kennedymarsen op zijn naam heeft staan en die nog van geen ophouden weet. Namens OLAT heeft Frank een persoonlijk woordje voor hem en overhandigt hem daarna een oorkonde. Er zijn echter nog meer landelijke prestaties geleverd door mensen van OLAT en ook hen weet Frank met een persoonlijk woordje en een tastbaar gegeven in het zonnetje te zetten.

Ernst Westerhoff bereikte als eerste Nederlander een mijlpaal door het bewandelen van 150 tochten die allemaal langer waren dan 105 km, de meeste zelfs wel 160 km. Namens de Sectie Lange Afstand van de KNBLO-NL overhandigt Frank aan Ernst een beker voor deze prestatie.

Ook de vrouwen zijn tegenwoordig goede wandelambassadeurs en daarom is het een eer voor Frank om aan Hanny Klumpkens eenzelfde beker namens de Sectie te mogen overhandigen.

De ceremonie is daarmee nog niet ten einde. Want tijdens ons eigen Internationale weekend in Weert presteerde Jack Bertrums het om de 100 EM te

voltooien binnen de 24 uur. Frank overhandigt Jack voor deze voortreffelijke prestatie een oorkonde als erkenning.

Wij naderen nu wel het hoogtepunt: de prijsuitreiking voor onze clubkampioenen. Jammer, dat Hans Pranger en Sandra de Graaff hebben afgezegd.

Maar trotse momenten in de vervoering door Frank zijn er wel voor Jan Dinnissen die voor de zoveelste keer in de top van het klassement eindigt; hij krijgt de beker voor de derde plaats. Hans heeft de tweede plaats bereikt, die hij zeker op een ander tijdstip krijgt. Gerrit Arfman ging in het afgelopen jaar lang aan kop in de puntentelling, maar moest uiteindelijk het hoofd buigen. Toch behaalde hij alsnog de eerste plek in het mannenklassement. Voor hem dus de eerste prijs bij de mannen.

De dames hebben ons dit jaar verrast.

Anita Pepers bereikte evenals het vorig jaar de top drie. Van Frank kreeg zij de kusjes en de beker voor de derde plaats. Die kusjes en de beker zullen zeker ook volgen voor Sandra, die maar geen genoeg kan krijgen van het wandelospelletje. De grote verrassing kwam echter van Hanny Klumpkens, die van de zomer de eerste plaats in het klassement overnam en daarmee iedereen

verraste. Een grote hulde voor deze geweldige prestatie en we hopen dat Hanny nog lang van haar geliefde wandelsport mag genieten. Frank mag haar naast de klassementsbeker ook de beker met de grote oren overhandigen als eerste vrouwelijke winnares van het puntenklassement.

Een welgemeend applaus klinkt daarna op uit de zaal voor alle prijswinnaars.

Dankbetuigingen

Het is een mooi gebruik om op onze jaarvergadering die mensen in het zonnetje te zetten die door jarenlange inzet onze bewondering en dankbaarheid verdienen. Daarvoor is in 2003 een commissie in het leven geroepen die alle voordrachten voor een speld of andere erkenning op basis van motivatie beoordeelt. Voorzitter hiervan is Piet Knoester, oud-voorzitter van onze vereniging en zelf drager van de hoogste erkenning die bij OLAT bestaat.

Met de Speld van Verdienste worden dit jaar 5 personen vereerd.

Als eerste wordt Betsie van Mil naar voren gehaald. Zij krijgt de speld voor haar vele verdiensten binnen de Rooise gemeenschap bij de Avondvierdaagse en andere Rooise wandelactiviteiten.

Deze Speld van Verdienste is er ook voor Mart en Mariet Douven, die achter de schermen werken en in het bijzonder zorgdragen voor de verzending van ons clubblad.

Eveneens is er een Speld van Verdienste voor Jet van den Bersselaar-Dreesen, die al jaren zorgt dat onze ledenadministratie op orde is.

Tot slot is er een Speld toegekend aan Pierre Emans, al heel veel jaren betrokken bij het in goede banen leiden van ons Int. Wandelevenement, de Kempenlandtocht en wedstrijd en prestatiewandeling in Tilburg. Voor hen allen is er een speld plus oorkonde die worden overhandigd door Piet Knoester met de motivaties voor de toekenning. Altijd weer een feest om naar te luisteren.

Maar onze dank is nog niet ten einde. Frans Peters wordt gevraagd om even de zaal te verlaten. Ondertussen vraagt Joop toestemming aan de vergadering

om Frans Peters te benoemen tot Lid van Verdienste. Deze verdiensten zijn door Frans verkregen gedurende 45 jaar onbaatzuchtige inzet voor de vereniging. Deze toekenning wordt met applaus ondersteund en even later is Frans zichtbaar ontroerd als hem de oorkonde tot benoeming door Joop wordt uitgereikt.

En nog is het feest niet ten einde. Uit hoofde van zijn functie als voorzitter van de commissie Onderscheidingen neemt Piet Knoester nogmaals het woord en roept onze eerste voorzitter in herinnering naar wie in de jaren negentig de hoogste te verdienen onderscheiding bij OLAT werd vernoemd: de Cornelis van Montfort trofee.

Piet noemt het in zijn rapportage van de motivatie tot toekenning van deze onderscheiding een grote eer deze trofee uit te mogen reiken aan Ad Verbakel, die als geen ander de doelstellingen van onze vereniging nastreeft: het bieden van puur wandelplezier aan alle wandelaars die bij OLAT te gast willen zijn.

De Cornelis van Montfort Trofee met oorkonde wordt door Piet aan Ad Verbakel overhandigd. Ad, die zichtbaar ontroerd is, kan niet nalaten om in een kort dankwoord zijn vrouw Sjaan en zijn medewerkers tijdens de voorbereiding van elke tocht in zijn dank mee te nemen.

Bestuursverkiezing

Reglementair zijn onze voorzitter Joop Wesseling en penningmeester Ad Kete-laars aftredend en herkiesbaar.

De vergadering heeft er geen moeite mee om hiermee met hand opsteken in te stemmen. Ook met de verlenging van Joop's voorzitterschap voor een volgende periode wordt ingestemd.

Omdat wij een beetje krap in onze bestuurders zitten en onze grote wens is om een secretaris te benoemen, is het een groot genoegen om twee personen aan de vergadering te kunnen voorstellen die bestuursverantwoordelijkheid bij OLAT op zich willen nemen.

Zij doen dat beiden met een persoonlijk woordje over hun achtergrond en interesse.

Otto Ahlers heeft kennis van zaken op het gebied van computerprogrammering en technische kennis in die materie.

Harrie Paulissen is als ICT-man bij de RABO-bank werkzaam en heeft daarnaast veel bestuurlijke ervaring binnen het verenigingsleven. Een pluspuntje dat bij zijn sollicitatie naar de functie van secretaris de doorslag gaf, was dat hij jaargenoot en studiemaat van onze coryfee Jan Cortenbach is geweest en dus al jaren van het bestaan van OLAT op de hoogte is.

Het bestuur van OLAT is met deze benoemingen weer voltallig.

Deze impressie is een vrije weergave en als zodanig niet als notulen te lezen.

-Ad van Asten-

Dagtocht vanuit De Rips: een heerlijke dag met fijn wandelweer

Hoe verstandig is het om met een blessure aan de onderzijde van de voet naar een wandeltocht te vertrekken? Ik hield rekening met een keuzemoment ergens op een splitsing, waar ik voor korter dan gepland zou moeten gaan. Het werden uiteindelijk toch 30 km in een prettig tempo zonder al te veel hinder. Het was trouwens een heerlijke dag met fijn wandelweer. Zeker als je bedenkt dat het midden-februari is! De plaats van handeling was De Rips, een peelnederzetting net nog in Brabant, maar aan de oostzijde van de provincie, tegen Limburg aan. Vlakbij de Peel dus. Maar ook met een mooi bosgebied, de Stippelberg, van Natuurmonumenten.

Vanuit het partycentrum loop ik samen met Willy Timmermans het dorp uit. Dat is snel bekeken, het startlokaal ligt niet ver van de rand van het dorp zullen we maar zeggen. Willy fotografeert zich een ongeluk, die haalt echt overal een mooie plaat uit, loopt als een kievit en zorgt tegelijkertijd dat het gesprek niet stil valt! Aan de overkant van de weg gekomen pakt hij zijn eigen tempo op en al snel verdwijnt hij uit mijn zicht. Ook al omdat we in de dichte begroeiing van de bossen van de Stippelberg lopen.

Het is meteen schitterend hier. Den, beuk, eik en als kabouterijtjes lopen we, als juist losgelaten wandelaars, langs de geel gepijlde route. Voor die pijlen kan ik niets dan lof geven, geen verkeerde pijl gezien en ook geen plekje te benoemen waar een extra pijl zou moeten hangen. We passeren een kleine poel, net geen ven, vol kroos. Op de paden is goed te lopen, een enkele modderpassage daargelaten. Tussen de bomen door ontwaar ik een streep oranje licht die het feest van de opkomende zon luister bijzet.

We passeren een stroompje helder, maar op het oog ijzerhoudend water om vervolgens heel even het bos uit te komen. We kijken uit over een akker met aan de einder De Rips. Vervolgens gaat het een prachtig ruig peelgebied in, de Klotterpeel genaamd. De bolussen op de grond geven aan dat hier runderen ingezet worden voor begraving.

In algemeen beschaafd Brabants hoor ik achter me zeggen "Die kuuj kinne overal skaiten, mar ze skaiten altijd midde op 't paad". Dit gegeven plus de plassen zorgen er voor dat we hier en daar een hink-stap-sprong moeten maken. Dan gaan we weer tussen de hoge bomen lopen en die vangen veel wind die wij als lopers dan niet hoeven te vangen.

Bij een nederzetting van Natuurmonumenten dient zich na 5,2 km de eerste rust aan. Een mooie schuur biedt onderdak aan lopers en vrijwilligers van OLAT. Natuurmonumenten staat er ook met een tafel met informatieproducten. Ik laat me de koffie en het brood goed smaken en neem een kwartier pauze. Twee dagen eerder had ik een hardlooptraining afgebroken wegens een vlammeende pijn aan de onderzijde van mijn linkervoet. Ik ben er vandaag een beetje bang voor, maar het gaat nog goed, al voel ik dat ik onbewust iets naar binnen gebogen loop met mijn linkerbeen.

Ik ga verder over een bochtige laan langs een veld met daarachter een witte villa. Het zal de villa van Ledeboer zijn, de man die van de Stippelberg een soort landgoed heeft gemaakt. De bochtige laan wordt vervolgd en we komen uit in een heidegebied. Het is fraai, ruig en er staan vrij veel bomen. Het pad is goed te belopen, al is daar een omleiding voor nodig geweest. Die

werd immers aangegeven door OLAT. Tegen het einde van het stuk over de hei staat een mooie uitkijktoren. Ik laat die voor wat hij is want ik wil proberen mijn vaart er in te houden. Ik begin nu toch die voet te voelen. Het zal toch niet terug komen? Ik had net besloten om de 30 te lopen en niet op de 20 terug te vallen.

We lopen al even tegen de wind in en ik ben blij met een pad naar links dat enige tijd wind mee zal geven. Via een flink modderpakket komt er toch weer een asfaltweg en staan we bij de St. Wilhelmus-hoeve. Wat zal daar de afgelopen week gezongen zijn, met die successen van Nederlandse sporters in Sochi.

Schel geblaf van 4 Afghanen komt me van links tegemoet. Hun manen wapperen stoer in de wind, die ik voor de verandering weer tegen heb. Een open stuk hier en de rust bij een zorgboerderij komt gelegen. Het is een fraai aangelegde tuin met nagemaakte ruïnes als blikvangers. Binnen is het klein en gezellig. Ik schuif aan bij El Caminante en zijn vriendin. Een soepje gaat er in hier, maar na een klein kwartier houd ik het voor gezien en stap verder.

Verder over asfalt en naar rechts. Nu volgt een lang stuk door open veld en met windkracht 4 à 5 tegen. Ik besluit dat ik daar zo snel mogelijk vanaf wil en pas mijn loopstijl een beetje aan, buig wat meer naar voren en zet goed aan

om snelheid te maken. Ik voel mijn ademhaling sneller gaan en mijn hartslag gaat omhoog. Maar dat is met hardlopen ook en veel erger. Ik stamp gewoon door tegen de wind in totdat ik weer wind mee heb of in het bos loop. Dat duurt eerlijk gezegd nog wel even maar ik houd vol. We passeren nog een ingelaste rustpost, zo lijkt het, en een huis waar ze er meerdere potjes van gemaakt hebben. Urnen op de gevel, de garage, de erfscheiding en zo verder. Een molen doemt op, de Laurentia in Bakel. Mooie molen, geschilderd in het rood, wit en blauw van de Nederlandse vlag.

Vanaf de molen komt een stuk waar ik

meer beschut loop. Ik heb inmiddels de wind achter en de snelheid zit er nog goed in als ik voorbij een golfterrein kom. Aparte gewoontes, soms. Er staan mensen een emmer met ballen leeg te meppen met een stick aan de rand van de plas van de zandwinning. Stick naar achter, klap, plons, weer een bal in het water. Iemand zal die ballen waarschijnlijk eens in de maand in zijn duikpak ophalen. Een diving range, zeker?

We lopen rond de plas en komen uit bij Natuurpoort Nederheide. Schep, emmer en zeef thuis gelaten anders had ik nog even een kasteeltje gebouwd. Hier is de rust, maar ik vind het net lekker gaan en bovendien weet ik dat 4 km verder weer een rust is. De laatste 8 km door het bos.

De laatste OLAT-post staat bij Beesten-veld waar de vrijwilligers zich 3 slagen in de rondte werken om het iedereen naar de zin te maken en van koffie, thee, soep en boterhammen te voorzien.

Met het mooie weer dat het inmiddels is geworden, waan ik me op een voorjaarstocht in plaats van een winter-serietocht. Ook dit laatste deel is driewerf genieten. Mijn voetje is zich steeds beter gaan gedragen, dus ook hierover tevredenheid. Aangekomen in de zaal geniet ik nog even na, waarna ik de thuisreis aanvang.

Prachtige tocht, uitmuntend georganiseerd. OLAT-ters, bedankt weer!

-Ruud Horst-

VOORUITBLIK DAGTOCHT Weebosch

De laatste tocht uit de winterserie leidt ons naar de Brabantse Kempen, een in vroegere tijden dunbevolkt gebied. Er was veel armoede. De bevolking leefde hoofdzakelijk van de landbouw, maar de gronden brachten niet veel op. Deze zogenaamde woeste gronden rondom de Kempische dorpen werden veelal gebruikt als gemeenschappelijke heide voor plaggenlandbouw en voor het houden van het Kempische heideschaap. De boerderijen waren de typische langgevelboerderijen die in een aantal dorpen nog te bezichtigen zijn of bewaard zijn gebleven als woonhuis.

Toch was er een keerzijde aan deze wat sombere medaille. De Kempen vormden een dankbaar decor voor schilders. Zij zagen de schoonheid van de streek: de heide, de bossen, de dennen en de veengebieden. Ook OLAT ziet deze schoonheid en heeft het gebied uitverkoren om er een prachtige wandeling in uit te zetten. Lees maar eens en zet de wandelschoenen vast klaar! Of deze wandeling in winterse omstandigheden zal zijn, daar durven we ons niet meer over uit te spreken in deze niet-winter..... Laten we op een lentezonnetje hopen!

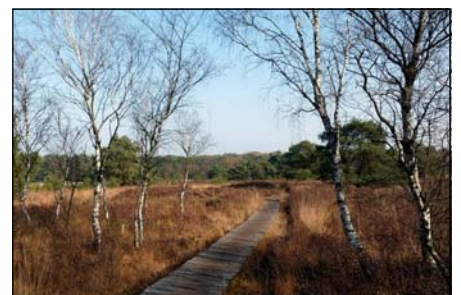
Bij de laatste winterserie-wandeling zijn er zoals gebruikelijk ook lange afstanden: 50 en 60 km. Zij starten met een flink

parkoers richting Bergeijk. In de route zijn mooie stukken natuur opgenomen: De Maaij, natuurreserveaat Watering en In de Hutten. Zij lopen in de richting van Luyksgestel. Via het Venakkersbos keren zij terug naar het startpunt in Weebosch. Hier kunnen zij even bijkomen van de eerste wandelingen en dan de route oppakken die voor deze dag is samengesteld.

Na het vertrek vanuit 't Heuveltje in Weebosch lopen alle afstanden al gauw de bossen in. We steken de weg Eersel - Witrijt over en lopen door een bijzonder mooi bosgebied met veel variatie. Na ongeveer 5 kilometer zien we het vertrouwde beeld opdoemen: de witte tent met de vrijwilligers die ons welkom heten met een lekker warm bekertje koffie, thee, chocolademelk en een boterham.

Na de inwendige mens gesterkt te hebben gaan we verder.

De 10 km buigt af. Ze pakken nog net een hoekje van de

Cartierheide mee en sluiten wat verderop weer aan op de route van de 15 km. De andere afstanden gaan de fraaie Cartierheide (dit spreek je uit als: 'kartjeeheide') uitgebreid ontdekken.

De Cartierheide is een natuurgebied dat onderdeel uitmaakt van de Kempen. Het is 172 ha groot en ligt op 3 km afstand van de Belgische grens. De naam van het gebied is ontleend aan jhr. Emile de Cartier de Marchiennes. Deze kocht in 1863 het nabij deze heide gelegen Duizels Hof en gebruikte de heide als jachtterrein. Hieraan is het te danken dat het gebied in de jaren '30 van de 20e eeuw niet werd ontgonnen. Tegenwoordig wordt de Cartierheide beheerd door Staatsbosbeheer. Door de Cartierheide stroomt het Dalems Stroompje. We vinden er veel vochtige heidegebiedjes, berkenbroek en gagelstruweel. In het gebied groeien onder meer Ronde zonedauw en Klokjesgentiaan en leven reptielen als Gladde slang, Levendbarende hagedis en Hazelworm.

Kort nadat we dit mooie gebied verlaten, horen we het geluid van het verkeer: de A67. Net hiervoor buigen we af richting Belgische grens. Op een heel mooi plekje, vlakbij parkeerterrein Palts, vinden we wagenrust II, waar de soep vandaag al vroeg warm is.

Hier splitsen de afstanden; de 15 en 20 km buigen af. De 15 km maakt een mooie lus en komt op de route van de 10 km. Samen lopen zij terug naar het startadres. De 20 km komt door een stukje bosgebied dat parallel ligt aan de A67. Via natuurreservaat De Goorloop gaat deze afstand in de richting van onze Zuiderburen. Er volgen mooie wandelkilometers. Natuurlijk is er een caférust in de route opgenomen: Dennenlucht. Van daaruit loopt de 20 km terug naar Weebosch. De overige afstanden lopen alle over het viaduct over de A67. Meteen na dit viaduct gaan zij rechtsaf en lopen een stukje parallel aan de snelweg, richting camping Vennenbos. Van daaruit vervolgen we de route naar landgoed Ten Vorsel.

Dit mooie landgoed is 230 ha groot. Omstreeks 1100 is het ontstaan en was ooit bezit van de Abdij van Postel. Het bestaat uit akkers en weilanden, en stukken loof- en naaldbos.

We lopen aan de noordzijde van het landgoed en komen even later bij de grote waterplas in de Kroonvense Heide. Ongetwijfeld zien we ganzen en watervogels opvliegen! Van daaruit is het nog een kilometer naar de brandtoren. De oude brandtoren die hier ooit stond is afgebroken en vervangen door een nieuwe, die nu dienst doet als uitkijkpunt voor recreanten. Wie nog puf heeft kan van bovenuit een stukje van de wandelroute zien. Op dit mooie plekje wacht de caférust. In dit gebied liggen de zgn. kleine en de grote cirkel. Voorheen was het bos, maar de bomen zijn gekapt. Hierdoor is een open ruimte ontstaan waar nieuwe natuur zich ontwikkelt. We kunnen deze prille ontwikkeling met eigen ogen zien.

Precies in het hart van de grote cirkel is de splitsing van de 30 en 50 km. Zij vervolgen de route rechtstreeks naar de grens en komen uit bij de Postelsche Hofstee, in vroegere jaren het jachthuis van Prins Philippe, nu een bijzonder en sfeervol restaurant. Het is pal aan de grens gelegen. Ook vinden we hier een mooi kapelletje.

De 40- en 60 km-lopers gaan vanuit de grote cirkel richting Reuselse Moeren, alweer een prachtig gebied. Het is een overblijfsel van een grotendeels afgegraven hoogveengebied. Er zijn nog sporen terug te vinden van kleinschalige vervening. We lopen kriskras door dit gebied en genieten van mooie vergezichten. Uiteindelijk komen ook deze afstanden uit bij de Postelsche Hofstee aan de Belgische grens.

De vier langste afstanden zijn nu weer samen. Via het viaduct steken ze de A67 weer over om aan te komen bij wagenrust, waar de soep wacht. Neem hier even de tijd om een kijkje te nemen bij het oorlogsmonument.

Na de rust volgen mooie bospaden en veldweggetjes. De 40 en 60 km maken in dit gebied een extra lusje. Dan komt de caférust Dennenlucht in zicht.

Na de caférust gaan we via grenspark de Kempen en de Postelse Heide terug naar Weebosch.

Het samenstellen van deze laatste winterserie heeft onze routebouwers extra uren gekost. Het nieuwe GPS-wandelen blijkt nog niet altijd feilloos te werken. Het ouderwetse route-metertje en een notitieblokje blijken dan weer onovertroffen! En gelukkig weet Ad Verbakel met zijn onnavolgbare kennis van de Brabantse natuur iedereen weer bij elkaar te brengen. Dat neemt niet weg dat zij er met elkaar opnieuw in geslaagd zijn om ons een hele mooie wandelroute aan te bieden. Geniet ervan!

-Myriam van den Berg- (praktische informatie op pag. 5)

STAND CLUBKAMPIOENSCHAP PER 15 FEBRUARI 2014

1		Rick Liesting	1541	4	M
2	1	Sandra de Graaff	1181	5	V
3		Mike Bertrand	860	2	M
		Hans van Heeswijk	860	2	M
	2	Hanny Klumpkens	860	2	V
		Koos van der Maden	860	2	M
		Frits Mennen	860	2	M
	2	Anita Pepers	860	2	V
		Hans Pranger	860	2	M
		Hugo Prinsen	860	2	M
		Ton Seetsen	860	2	M
		Rob van Stuivenberg	860	2	M
		Co Tops	860	2	M
		Roel van der Wijst	860	2	M
15		Jack Bertrums	500	1	M
		Peter van den Brink	500	1	M
		Servee Derks	500	1	M
		Cor van der Heijden	500	1	M

		Jack Hendriks	500	1	M
20		Dirk Donders	484	3	M
21		Martien Achterberg	360	1	M
		Gerrit Arfman	360	1	M
		Pieter Boots	360	1	M
	4	Isis la Croix	360	1	V
		Erik Dikken	360	1	M
		Jan Dinnissen	360	1	M
		Mart Douwen	360	1	M
		Rino Hamelink	360	1	M
		Nico van Hassel	360	1	M
		Ton de Jong	360	1	M
		Frank Marchand	360	1	M
	4	Marleen Ramakers	360	1	V
		David Vos	360	1	M
		Rini Welten	360	1	M
		Jelte van der Zee	360	1	M
37		Boetje Huliselan	270	1	M

Deelname aan een tocht graag binnen 2 dagen melden bij clubkampioenschap@olat.nl
Voor meer informatie kijk op www.olat.nl bij clubkamp. 2014

AGENDA CLUBKAMPIOENSCHAP MAART / APRIL

Datum	Plaats	Organisatie	Afstand	Start	Punten	Bonus
15 mrt	Ede	WS '78	60 km	07.00	250	
15 mrt	Oosterwolde	FLAL	60 km	08.00	250	
16 mrt	Bergeijk	OLAT winterserie	50-60 km	07.00-07.30	200-250	100
23 mrt	Tilburg	OLAT prestatie/wedstrijd	50 km	10.30	schema	350
			30 km	11.30	schema	250
			20 km	13.30	schema	150
			10 km	13.30	schema	100
			5 km	14.30	schema	50
28 mrt	Klarenbeek	WS '78	60-80 km	22.00	250-360	
5 apr	Loon op Zand	HvB	15 uur >90/95	21.00	500	schema
5 apr	Loon op Zand	HvB	80 km	21.00	360	schema 13 uur
12 apr	Castricum	LAT	60 km	07.00-08.00	250	
19 apr	Sittard, KM	KMS	80 km	05.00-07.00	360	schema 13 uur
25 apr	Emmeloord	STEP, Kennedymars	80 km	22.00	360	
25 apr	Ridderkerk	RWV, Kennedymars	80 km	23.00	360	

24/25 januari 2014

27e Bossche 100 - den Bosch - 110 km

In november is de aanloop naar deze wandeling al begonnen. De inschrijving is vaak binnen een halve dag al vol, dus in de nacht van 6 november om 0.15 uur de computer aangezet en ingeschreven. Nu hopen dat het geld tijdig via internet-bankieren bij de organisatie is en dan is het nog bijna 3 maanden wachten. Bij controle van de deelnemerslijst op de donderdag zie ik tot grote vreugde mijn naam op de lijst staan, het nieuwe wandelseizoen kan dus goed beginnen! Vrijdag 24 januari, het weer is erg zacht voor de tijd van het jaar, dit in combinatie met veel regen van de laatste tijd geeft mij het idee dat we een sompige tocht zullen krijgen en natte voeten een garantie zullen zijn. Mijn oude Asics ingepakt, deze had ik nog speciaal voor deze tocht achter de hand gehouden om ze een "eervolle" afsluiting te geven alvorens ze met pensioen te doen.

Samen met Richard Kok met de trein naar Den Bosch om daar vanaf het station met de pendeldienst van de organisatie naar de start te worden gebracht. Daar aangekomen is het al erg druk en natuurlijk vele bekende gezichten uit zowel binnen- als buitenland. Snel de laatste voorbereidingen, waterbus vullen, voeten insmeren en dan langzaam naar 22.00 uur toewerken om de "Brabantse nacht" aan den lijve te mogen ervaren.

Boetje geeft op komische wijze uitleg over de bepijling en andere belangrijke zaken onderweg en dan gaan we op weg.

Jack Bertrums, Richard Boosten, Ed Voogt, een bekende van Ed, waar ik op dit moment helaas de naam van kwijt ben, en ik gaan op kop van het peloton. Gelukkig heeft Jantinus Meints mij een reactie gestuurd, dus kan ik het verslag hierop aanpassen.

We worden Den Bosch uitgepijld om vervolgens net over de ring van Den Bosch de grasdijk langs de snelweg op te gaan. Dit is direct een lekker begin, hier hanteert men niet het principe van 's nachts rekening houden met de route, we gaan direct off-road. Het lint van wandelaars achter ons zien we langzaam uitrekken en we vervolgen vrolijk onze weg. Na een afwisselende route gaan we via de Hedelse brug de uiterwaarden van de Maas in. Hier wordt het pas echt interessant, dwars door de weilanden, klimmen over hekken, tussen prikkeldraad doorkruipen, het wordt nu een echte survivaltocht in het donker. Dit is echter waar ik voor gekomen ben, alle verhalen van voorgaande edities blijken echt waar te zijn, wat een feest! Zonder kleerscheuren en bodemonderzoeken bereikt ons groepje, aangevuld met 5 Belgische wandelvrienden welke zich bij ons hebben gevoegd, de eerste caférust op 28,7 km

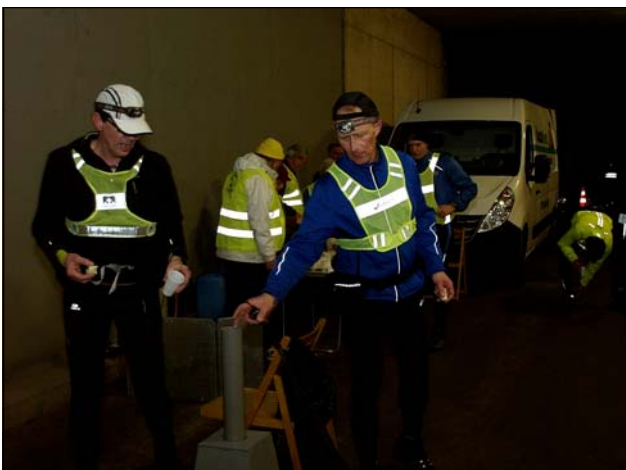
in Kerkdriel om 01.56 uur in de nacht. Hier zullen we moeten wachten tot 03.26 uur, dan mogen we weer verder.

De tekenen van de Bossche 100 worden al duidelijk zichtbaar bij deelnemers welke na ons binnen komen, kleding vol met modderspatten, helaas een

eerste uitvaller met verzwikte enkel en we moeten nog meer dan 70 km. Na een lekkere bak soep, koffie, broodjes en wat schone kleding gaan we de nacht weer in voor de volgende etappe van 30 km. Het is een stuk frisser geworden, of zijn wij zo verwend door de heerlijke warmte op de rust? Volgens mij is het kouder geworden, een waterkoude wind, af en toe flarden mist, het weer is niet echt een genot, gevoelsmatig is het rond het vriespunt. We gaan nu direct dwars door de weilanden, via een fabrieksterrein (waar de entree wel erg smal is, zelfs ik pas er amper door) en weer door de uiterwaarden richting Appeltern. Door het slechte zicht krijgen we helaas weinig van de omgeving mee. Ook de mollen uit de regio zorgen ervoor dat we op de grastrajecten meer naar beneden kijken dan om ons heen. De laatste 15 km naar Appeltern gaat grotendeels over verharde wegen. Rond 05.40 uur bereiken we de wagenrust op 44,6 km waar we worden getraakteerd op boerenkool met rookworst (dank aan Gerard Heunkens voor de rookworst).

We gaan met volle maag op weg naar de tweede caférust. Ondertussen begint Jack iets in zijn schoen te voelen, een steentje of sok dubbel? Hij weet het niet, een nadere inspectie op de rust zal moeten uitwijzen wat er aan de hand is.

We bereiken de caférust in Appeltern om 07.25 uur in de ochtend. Hier zullen

we weer anderhalf uur moeten wachten om vervolgens met de complete groep naar het veerpontje Appeltern – Megen te lopen. De nadere inspectie van de voet wijst uit dat er een blaartje is opgelopen, dit wordt goed behandeld door de aanwezige EHBO. Richard gaat even languit om een hazenslaapje te doen en om 08.55 uur gaan we op pad voor etappe 3.

De tocht naar de veerpont doet veel mensen denken aan een Eurodax wandeling, een grote groep en voor ons een zeer gematigd tempo.

Met zijn allen op de pont is erg gezellig. Er worden herinneringen opgehaald aan andere tochten waar suikerklontjes met drank worden uitgedeeld of hamburgers klaar stonden aan de overkant, hier helaas geen van beide.

Aan de overzijde moet het peloton schoorvoetend weer wennen, maar na het eerste overstapje over prikkeldraad komt het tempo er weer in. Onze groep en de Belgen gaan voorop, de Belgische heren hebben nu echt de smaak te pakken en vliegen er vandoor, wij vervolgen in ons eigen tempo en worden vanaf de wagenrust versterkt met Frank van der Gullik. De route gaat nu door sompige weilanden en langs sloten. De ondergrond is vette rivierklei met veel water, het maakt niet uit waar je loopt, het is allemaal nat en modderig. De omgeving is prachtig, je kunt nu zien wat je in de nacht hebt gemist. Een kleine valpartij binnen onze groep attendeert ook ons weer op de gevaren van de route, dus toch weer voorzichtigheid geboden. Richard laat zich on-

dertussen terugvallen, het tempo ligt voor hem net te hoog.

Vanaf caférust 3 op 79,85 km is er de mogelijkheid om een extra lus te lopen van 6,5 km voor de Long Distance stempel. We zijn hier om 12.15 uur en hebben de benodigde extra tijd. De organisatie geeft ons nu een oranje routebeschrijving en geeft aan dat er ook een stempelpost is, dus we moeten echt de extra lus lopen. Wel is er enige onduidelijkheid over de vertrektijden hier, maar we gaan de extra lus wel lopen en zien dan verder. Dit lusje is even een

mooi moment om tot rust te komen, veel verhard en goed loopbare zandwegen, "a walk in the park". Onze groep bestaat nu uit Jack Bertrums, Frank van der Gullik, Ed Voogd en Jantinus Meints. Het lusje gaat binnen het uur, dus we zijn mooi op tijd terug bij de caférust.

Hier is de route al weer vrij gegeven voor de mensen van de 100 km, dus wij kunnen van hieruit ook direct door. De laatste 21 km moeten er nu nog even aan geloven. We gaan nog even de bossen in en krijgen zelfs nog een beetje zandverstuiving bij Rosmalen, een zeer mooie afsluitende etappe. Dan bereiken we het bord Den Bosch. Mijn verstand heeft dan altijd zoiets van 'we zijn er', maar de teller geeft aan dat we toch nog ruim 7 km door Den Bosch moeten slingeren. Ach, op zich niet echt vervelend, alleen het schuin lopen op het talud langs de Aa vind ik niet erg prettig, met name omdat ik in mijn linker hak een branderig gevoel begin te krijgen, of te wel ik vermoed een blaar. Via het centrum van Den Bosch en enkele historische bezienswaardigheden berei-

ken we om 16.03 uur de finish. Ik tik af op 107,2 km op mijn GPS, de andere heren iets minder, maar niemand heeft exact dezelfde afstand. Bij de finish afmelden en de heerlijke Bossche bol in ontvangst genomen. Deze eet ik in de kleedkamer op voor ik ga douchen, want het eten van Bossche bol gaat bij mij over het algemeen gepaard met vieze vingers en een choco mond.

Enkele globale gegevens: 110 km, in totaal 18 uur (echter op 2 rusten 3 uur wachttijd), gemiddelde wandelsnelheid 7,3 km. De route ging globaal van Den Bosch, Vlijmen, Bokhoven, Hedel, Kerkdriel, Rossum, Appeltern, Oss, Nuland, Rosmalen weer terug naar Den Bosch. Voldaan, slechts 1 blaartje en blij dat het seizoen 2014 nu echt is begonnen, weer naar huis om daar heerlijk bij te komen en na te genieten van dit avontuur.

-Rick Liesting-

Slavendrijvers

Onlangs werd ik bij een bekende, niet nader te noemen tocht geconfronteerd met het begrip slavendrijvers. Niet dat wij slaven zijn, maar een beetje verslaafd mag je ons wel noemen anders loop je geen 100-kilometertocht.

Ik liep samen met mijn loopmaatje Marian achteraan. Na korte tijd doken vlak achter ons 3 zuiderburen op, Z, O en T alle drie te B. Wel leuke gasten met heel veel sappige verhalen, waarbij de ene na de andere grote afstand niet onvermeld bleef, tot wel 540 kilometer aan toe en dan is onze 100 een peulenschilletje. En ook bijkomende anekdotes waren niet van de lucht. Eentje wil ik u niet onthouden.

Een landgenoot van hen, kennelijk een zeer bekende langeafstandsloper, was genoodzaakt uit te vallen en dus toog hij, waarschijnlijk gedesillusioneerd, huiswaarts. En wat trof hij daar aan: zijn vrouw met de buurman in een pose waar hij niet blij mee was.

Nu ben ik er dus achter waarom er zo weinig langeafstandslopers uitvallen,

deze tocht slechts 2.

Maar na een tijdje vonden de heren dat wij te langzaam liepen. 6,287 kilometer per uur was volgens hen niet voldoende om op tijd binnen te zijn. Volgens ons wel en dat was juist ons doel. Niet dat ze het met ons van doen hadden, ze liepen kennelijk liever harder.

Gelukkig was daar de eerste grote rust en de heren namen afscheid, oftewel 'ze naaiden er gewoon tussen uit'. Fijn dachten wij, maar helaas, het stokje werd overgenomen door een landgenoot van ons, B te N, die met militaire precisie weliswaar niet op onze kuitzen zat, maar ons - voor ons doen - tot grote daden probeerde over te halen. Een beetje onnodig want ineens doken er achter ons een aantal ex-verdwaalden op die, zoals dat bij deze tocht gebruikelijk schijnt te zijn, verkeerd gelopen waren.

Komt ervan als je meent hard te moeten wandelen. Ook van deze drijver konden we na een volgende caférust afscheid nemen.

Inmiddels was ook onze snelheid afgenomen, maar dat gold ook in sterke mate bij een aantal anderen. Natuurlijk bereikten we ons doel, de finish dus, ruim op tijd.

Waarom die initialen. Een beetje crimineel gedrag en natuurlijk gaat het om hun privacy, want dat hoort er tegenwoordig gewoon bij.

Rest mij nog alle betrokkenen, op 4 na dan, te bedanken voor weer een aparte wandeling, mijn 10e en laatste.

-Kobus T.-

Afsluiting van een verdwijnende klassieker Rijstepaptocht

De keuze voor de tocht van vandaag was snel gemaakt. Maar als we na wat googelen er achter komen dat het de veertigste en tevens de laatste keer is staat het rotsvast dat we naar Overpelt afreizen. Net over de grens bij Lommel houden de Bokkenrijders hun jaarlijkse Rijstepaptocht te Overpelt.

Vanuit onze woonstede is het een half uur per coche en eenmaal in Overpelt krijgen we een mooie parkeerplaats tegenover de kerk aangewezen. We stappen de Campus Mater Dei op en worden naar de grote zaal gepijld. Als we de zaal doorstappen zien we al honderden, misschien wel duizend bordjes van het "hemelse gerecht" rijstepap klaar staan in een afgeschermd ruimte. Rijstepap met gouden lepelstapjes.

Dat we in de hemel rijstepap met gouden lepelstapjes zouden eten, danken we onrechtstreeks aan onze Keizer Karel. Toen die vanuit Gent definitief naar het Spaanse Andalusië verhuisde, kwam hij

daar in contact met luxueuze lekkernijen, zoals rijstepap met suiker. Een groot aantal van de ingrediënten voor een klassieke rijstepap is heel exotisch: rijst, saffraan, vanille. En ook suiker was vroeger niet echt een alledaags iets. Toen een deel van de keizerlijke entourage later terugkeerde naar Vlaanderen belandde ook de rijstepap hier. Omdat alleen de rijken het konden betalen, legde de kerk bewust een link tussen rijstepap en de hemel. De kerk hield de gewone arme mensen immers voor dat ze op aarde in hun armoedige lot moesten berusten, maar dat ze in de hemel hun beloning zouden vinden o.m. in de

vorm van rijstepap met gouden lepelstapjes. Terwijl ik ons inschrijf maakt mijn lief de eerste foto's van dit unieke stilleven. De Bokkenrijders berekenen vier euro per persoon en dan bekom je de inschrijving + sticker + consummatie + bord rijstepap. We maken nog even een praatje met enkele leden die bij het rijstepapstilleven staan en vernemen dat het inderdaad de laatste keer is. Redenen zijn onder andere het vele werk dat er in gaat zitten en dat vanuit wetgeving men de overgebleven rijstepap niet meer kan doneren aan zorginstellingen. Het is in het verleden al enkele keren gebeurd dat er door

slecht weer minder deelnemers op kwamen dagen en dan is dat toch een grote strop voor de club en jammer van de rijstpap die je weg moet gooien. De rijstpaptocht was in 1975 de opvolger van de pannenkoekentocht en kende in 1990 een record met 3466 deelnemers. Dat we vandaag een echte klassieker stappen mag wel duidelijk zijn. Wij maken ons klaar voor vertrek, stoppen onze startkaarten in de daarvoor bestemde bak en verlaten via de andere zijde de grote zaal. We worden door de straten van Overpelt gepijld en bij de Leysensmolen de velden in. Langzaam aan wordt ook de zon wakker en begint voorzichtig door de bomen te schijnen.

We stappen het bos in en terwijl ik mijn voet neerzet weet ik dat het verkeerd is. Mijn rechtervoet glijdt van een boomwortel af en ik kan me ternauwernood staande houden. Het is maar goed dat ik goed getraind ben, anders had ik een plaatsje op de rustplaats iets verderop kunnen boeken. We blijven in het bos en zien een gedicht van de dorpsdichter Rob van Vlierden en we blijken op een stukje van het literaire wandelpad te zijn beland. Even verderop komen we bij een ven waar heel kunstig met wilgentakken een schuilplaats voor gevogelte gemaakt is. De weerspiegeling in het water maakt het zowaar tot een nog groter kunstwerk. De zon heeft er meer zin in gekregen maar is toch te laat op om de vorst van de straten te verwijderen voor het legioen stappers arriveert. Het tempo daalt op de beijdsde straten en mijn lief verkiest de berm boven het asfalt. Zo naderen we Neerpelt en de eerste rust bij OC De Vrancken in Herent – Neerpelt. Hier is het nog redelijk rustig en we gaan voor thee en een stuk vlaai omdat we toch energie moeten hebben voor de rest van de tocht. Als ondergetekende een fotootje trekt vraagt een van de

medewerkers of ik de belastinginspecteur ben...en als dat zo is ben ik te vroeg ... We gaan de lus voor de zestien en twintig kilometer op en na een splitsing van deze twee afstanden maken wij een extra lus.

Weer gaan we een bos in en de scene is super, vooral met het zonnetje dat toch al aardig wat warmte geeft. Mijn lief heeft de smaak te pakken en tikt de stappers voor ons een voor een af. Het crossterrein ligt er verlaten bij, maar we krijgen hier wel een klein klimmetje en een mooi uitzicht. De ondergrond is afwisselend en voor de afwisseling zonder modder. We stappen terug richting de rustpost over mooie paden, paadjes en langs verdrongen akkers. Al snel komen we op bekend terrein en weten we dat we niet ver verwijderd zijn van OC De Vrancken voor een tweede rust. Nu is het afgeladen vol en met moeite vinden we een plaatsje. We gaan voor een soepje en mijn lief wil nog een thee. Ik ga naar de bar voor een colaatje en maak mijzelf aan de medewerker bekend als de belastinginspecteur. De man vindt het nog steeds een goede grap en hij geeft aan dat ik nu op tijd ben. Een groot scherm geeft het wereldkampioenschap veldrijden in Hoogerheide weer als wij de eenvoudige maar heerlijke soep nuttigen. De leden van de Bokkenrijders zijn zoals altijd goedgehumt en altijd in voor een praatje en een grap. Mijn lief controleert nog even de afwasploeg en steekt ze een hart onder de riem omdat de dames toch eigenlijk liever in de zaal lopen.

Onze stapschoenen zetten zich weer in gang voor de laatste vier kilometer en ook nu duiken we vrij snel een bos in en stappen lekker door. Nog een laatste mooi pad over een grasdijk langs een kabbelend beekje en dan zien we na enkele straten de Campus Mater Dei weer liggen. We maken een slinger over de Campus om te eindigen bij de grote zaal. Hier is het afgeladen druk en ik zie dat de rijstpap gretig aftrek vindt. Ik bemachtig een tafeltje en wacht even op mijn lief. We verdelen de rollen, ik zorg voor de Trappisten en mijn lief

zorgt voor de rijstpap, de bruine suiker staat al klaar op de tafel. Ondertussen is er een mevrouw aangeschoven die de twaalf kilometer heeft gestapt en nu wacht op haar man die de twintig stapt. Het blijkt Lydia Gijsberghs, de voorzitter van wandelclub Leopold 1 Stappers uit Leopoldsburg te zijn. De rijstpap, zonder gouden lepel, is smakelijk en al smikkelend kleppen we wat met Lydia. Ze vertelt dat haar eerste wandeling 6 km lang was en dat zij haar man voorrekende dat 6 km 6000 meter is en dat zij maatje zesendertig van stapschoen heeft .... dan ga ik nooit aan het einde komen .... als ze dan finisht vraagt ze aan haar man .... zijn wij er nu al .... en dat is de start van vele lange afstanden. Alles bij elkaar heeft ze 61000 kilometer gestapt en nu mag ze van de sportdokter geen twintig kilometer meer lopen maar nog wel negentien(?). We eten ons bordje rijstpap keurig leeg en dit is echt een hemels gerecht. We nemen afscheid van Lydia en de Bokkenrijders die ons een perfecte tocht en bord rijstpap hebben voorgeschoteld.

Het is nog druk in de grote zaal als we naar buiten stappen, de deelnemers-teller staat om 12:00 uur op 1805, dat is een mooie afsluiting van een verdwijnende klassieker.

-Jan Kampman-

Tussen Boskant en Liempde

Op dinsdag 4 februari 2014 organiseerde de Wandelen op Dinsdag groep van OLAT de Tussen Boskant en Liempde tocht. De start was vanuit Grand café partycentrum De Vriendschap te Boskant.

Na de start om 10 uur verlieten we Boskant over de Esdoornstraat. Twee lama's keken aandachtig naar ons en wij deden het omgekeerde. Via de buurtschappen Bus en Kremsele werd de Dommel bereikt.

We staken de Dommel over en bleven nu een tijd min of meer de sterk meanderende Dommel volgen. Langs de Bobbenagelseweg stond een opvallend houten huisje dat flink achterstallig onderhoud had, maar waarin ramen en deuren niet helemaal normaal geplaatst waren. Het houten huisje was geen huisje om in te wonen.

Nu zetten we koers naar het plaatsje Olland, de stichtingsplaats van de Ollandse Lange Afstand Tippelaars (OLAT). Bij Olland zelf kwamen we niet. We bleven steeds zuidelijk van Olland lopen, veelal zoveel mogelijk langs de Dommel. Nadat we de Dommel weer hadden overgestoken en een verwijzing naar buurtschap De Maai waren gepasseerd, werd Liempde bereikt.

Maar eerst hadden we nog een buitenrust. In het Wapen van Liempde mochten we ons eigen meegenomen brood niet opeten. Voordat we het centrum van Liempde bereikten kwamen we langs een huis waar 13 vogelnestkastjes aan de muur hingen. Op elke kastje was een letter geschilderd. Tezamen vormden die: 't Wachterspunt.

Het Wapen van Liempde is een fraaie monumentale boerderij uit 1600 met 2 eeuwenoude lindebomen.

In het boek "Liempde, waar de tijd heeft stil gestaan" van pater Wiro Heesters wordt gesproken over het al in de 14e eeuw vermelde huis De Leeuw, waarbij een hopveld lag, wat duidt op een herberg met brouwerij. Vermoedelijk op dezelfde plek waar nu Het Wapen van Liempde staat. In 1787 werd het raadhuis gebouwd en werd deze plek het nieuwe centrum van het dorp.

Na het raadhuis van Liempde met enige beeldhouwwerken en een opvallend

bord aan de muur met de tekst: "Het eigen schild - van kracht ontdaan, zal in de geest slechts voortbestaan, 1420-1995".

Tot het einde van de 18e eeuw heeft Liempde geen raadhuis. Om te kunnen vergaderen wordt er een 'raetkamer' in een herberg gehuurd. Toch is er behoefte aan een eigen raadhuis, dat er in 1787 komt naar ontwerp van de Boxtelse architect Hendrik Verhees. 80 jaar later wordt het pand uitgebreid. Na de Tweede Wereldoorlog is het pand door schade in slechte staat en wordt het compleet vernieuwd. Wel zijn de hoofdvorm en de voorgevel behouden. Het geheel is ontworpen volgens de bouwstijl van de Delftse School. In de rechterzijgevel is een plaquette met het gemeentewapen gemetseld.

Tot de bouw van het raadhuis in 1787 houdt de schepenbank van Liempde haar vergaderingen in een herberg (nu café 't Wapen van Liempde aan het Raadhuisplein). Voor f12,00 per jaar huurt ze een lokaal dat als 'raetkamer' wordt ingericht. Wanneer de schepenen tot de conclusie komen dat er onzorgvuldig wordt omgesprongen met de archiefstukken, komt de gedachte aan een eigen raadhuis op. De plaats voor het nog te bouwen raadhuis is snel gevonden; een open plek bij de schutskooi, waar enkele zandwegen samenkomen die leiden naar de verschillende Liempdse gehuchten. Een eerste verzoek voor de bouw van een raadhuis wordt in 1781 aan de Staten-Generaal gedaan. Hierop wordt akkoord gegeven, op voorwaarde dat het tekort aan gelden door de Liempdenaren zelf aangevuld wordt. De regenten willen hier niet op ingaan en de bouw gaat niet

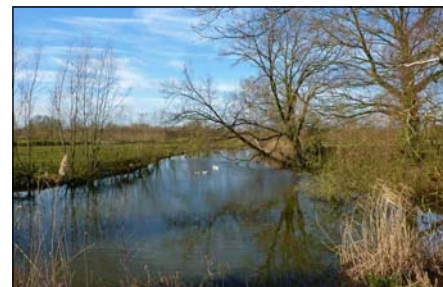
door. Zes jaar later volgt er opnieuw een verzoek voor de bouw van een raadhuis. Hierop wordt een onvoorwaardelijk akkoord gegeven en in hetzelfde jaar wordt de bouw afgerond. Boven het bordes, op de frontspies, wordt het wapen van Liempde geschilderd. Het wapen wordt vergezeld door twee maagden die de gerechtigheid verbeelden. De ene maagd draagt een weegschaal, de andere een zwaard. De gemeente is zuinig op haar nieuwe raadhuis. Er ontbreekt echter nog iets: in 1788 wordt er een torentje met een klokje erin op het dak geplaatst. Dit klokje doet nu dienst als geboorteklokje.

Liempde werd in zuidelijke richting verlaten. Over enige (modder-)wegen dwaalden we door natuurgebied Scheeken. De A2-snelweg was enigszins hoorbaar. Hoewel we in dit gebied op korte afstand van een ecoduct liepen, zagen we hier geen wild. Voordat we naar ons einddoel liepen, maakten we nog een slinger naar buurtschap De Vleut. Bij de finish werd van een wandelaarster met de voornaam Rita een foto gemaakt voor het straatnaambord Ritaplein.

Het was weer een hele aardige tocht geworden. Tijdens de tocht zorgde één van de deelnemers enige malen voor live muziek, vooral op traject waar we

de wind in de rug hadden. We danken de organisatie en de parkoersbouwer hartelijk voor deze tocht. Er waren ongeveer 60 deelnemers. Deze tocht was 21,5 km lang.

-Henri Floor-

PRIKBORD

Gelezen:

EIN HIEEL DEUR GREPKE !!!!

Ederein weit det Sjef Koolen eine echte wandelaar es en dette dao altieëd vör te porre es. Now heet dit verhaal in iërste instansie niks te make met wandele, mer met de seniorevereniging van d'Indj. Di-j haaje eur jaorlikse oetstepke en gonge unne daag Pruuses in. In Wuppertal woort eine tössestop gemaaktj vör ein tas koffie en ein stök duitse kook. De oudjes haaje neteurlik geine haost, mer Sjef, pas 76 jaor aod, houwde di-j taart en koffie nao binne, want boete waas 't völ schoeëner. Wuppertal likt in ein dal aan 't rivierke de Wupper, de naam zeet 't al en dao kujje schoeën wandele. En det deej Sjef, tot dette ein vrouwke tegekwoom di-j 'm zag dette daobove ein hieël schoeën oetzicht haaj. Det mot nog lökke dacht Sjef en hae stiefeldje nao bove um te geneete van det schoeën oetzicht. Al met al eine hieële klum, mer 't waas de meute waerd. Wi-jdette tow op zien horloge keek zooge det

op det moment de bös zoog gaon vertrekke. Sjef haaj geine tillefoon bi-j zich, want dao motte niks van hebbe, dao zoot niks anders op as zoeë gauw meugelijk trök nao 't restaurant. Wi-j dette dao aan kwoom waas d'r gein bös mieër, allein mer 'n briefke met 't tillefoonnummer vanne sjefeur en 't adres wao de bös haer reej. Ze haaje lang op Sjef gewachtj, 't besteur wist d'r zich geine raod mei, mer Tinie zag, ri-jje, Sjef dae vingtj os waal. Dao zoot niks anders op as det de man van 't restaurant unne taxi beldje, dae Sjef nao zoog bringe. Wi-j de sjefeur 't briefke zoog zag hae, hejje waal geldj genug, want det es wieët weg. Dao zoot niks anders op as det Sjef gong pinne, want anders zooge neet aan kunnen sloete bi-j de rest vanne aojere. Vae hebbe begrepe det de taxi Sjef heet naogbrachtj, allein heet 'm det rondj de €200,- gekosj.....

OLAT Verzorging

voor wandelaars door wandelaars

Vinden jullie de verzorging op de wagenposten van OLAT ook belangrijk?

Als wij deze verzorging willen blijven aanbieden hebben wij hulp nodig om deze rustposten tijdens de diverse wandelingen te bezetten met vrijwilligers.

Als iedere wandelaar **één keer per jaar** op een wagenpost zou komen helpen, kunnen wij deze verzorging continueren. Niet alleen wij, maar ook uw medewandelaars zullen dit zeer waarderen.

Bekijk ons jaarprogramma en zoek een voor u gunstige datum uit, b.v.

- winterserie
  - vierdaagse Nijmegen (15 t/m 19/7)
  - Kempische Wandeldagen (1 t/m 3/8)
- en meld u aan bij

-Hans Janssen- (coörd. verzorging)
 Steenhoeve 7
 6029 SB Sterksel
 040-2260704 of 06-20964114
 e-mail: jans.st@kpnmail.nl

23-24 november 2013

De Yogyakarta Heritage Two Days Walk

Dit is dus het Indonesische IML-gebeuren, de tegenhanger van "onze" Vierdaagse. Het was het wandelgedeelte van een reis van 3 weken naar Java en Bali, die Theo Tromp had georganiseerd. Om vrijdag 6 (18) uur werden we door busjes opgehaald en naar een restaurant gebracht, dat uitzag op een tempelcomplex. Ik dacht eerst dat dit de Borobudur was, maar het was "slechts" de Prambanan Tempel. Dat krijg je, als je dat ooit op de Lagere of Middelbare school leert en er verder geen aandacht aan besteedt. Hij was mooi verlicht en aangezien het snel donker werd, werd hij alleen maar mooier om te zien. We zagen andere bekende Nederlanders die dit soort reizen organiseren, zoals Hans Vrij en Els Hermans. Daarnaast ook bekende wandelaars als Mike de dokter (de man met de jurk) en Marguerite de Jong.

Over het welkomstdiner, dat kon natuurlijk niet stuk: bami, nasi, soep, vele soorten vlees en fruit. Alleen bevreemdt het mij dat het hele gebeuren zoveel kost: 170 euro. Voor de gemiddelde Indonesiër zes maandsalarissen. Uiteraard veel toespraken, o.a. van de Sultan Hamengkubuwono X.

Er bleken 17 nationaliteiten aanwezig te zijn. Als enige Thaise begroette Lucky uit onze groep alle wandelaars.

Er was ook een folkloristisch Indonesisch ballet, het Ramayana gezelschap. Vanwege de tropische temperaturen zaten we overigens buiten. Om 11 (23) uur waren we terug bij ons hotel.

gen door de organisatie gegeven. We zaten nog een tijdje in de schaduw onder een tentzeil, maar toen moesten we ons opstellen bij de vlag van Nederland. Klokslag 7 uur vertrokken we. De afstand was 20 kilometer, het was de bedoeling dat we voor 12 uur binnen zouden zijn, maar met een hitte van 33 graden was dat niet zo gemakkelijk. Het was om 7 uur al 28 graden. Er waren zeven rusten ingepland; overal was fruit en water aanwezig.

Op de eerste rust, na 4,7 km, was het erg druk. De bepijling was erg goed, A3tjes op een houten bord. De stempeltjes waren voor mij niet nodig geweest, maar ik deed maar gewoon met

leek wel of er een aardverschuiving was geweest. Ik denk dat als we hier over 10 jaar terugkomen er 2x zoveel tempels zullen staan.

Er waren veel schoolkinderen die handtekeningen vroegen. Wim van Anen uit onze groep demonstreerde een Hollands dansje; dat vonden ze wel leuk.

Mijn wandelmaat Arie heeft nog water over mijn hoofd gegoten ter afkoeling, douches of sproeistralen zoals in Nijmegen hebben ze hier niet.

Aan het eind moesten we meteen met de busjes naar het restaurant van gisteren. Er was nog enige verwarring dat wij met 6 Hollanders al zaten te schransen, voor Arie en mij onmogelijk, aangezien we op de meeste wandeltochten pas om een minuut voor twaalf binnenkwamen (en wij zijn geen veelvraten!). De rest van de dag zaten we veel in het zwembad van het hotel. Tussendoor kwamen drie mensen van de Indonesische organisatie nog taart brengen voor

Zaterdag 23 november

Miep Eijkmans uit onze groep was jarig. Haar leeftijd noem ik niet, dat is niet beleefd bij een dame. We moesten om half vijf op, om 5 uur het ontbijtbuffet en om 10 voor 6 vertrekken. We reden naar de andere kant van de Prambanan. Hier werden diverse aanwijzin-

de mensen mee. Gelukkig nog niet zo'n polsbandje als in Nijmegen, zoiets hoort eigenlijk bij schoolreisjes thuis. We liepen door de vlakte door de kampongs. Op de route lagen enkele tempels. De grootste was de North Plaosan Temple. Dit waren een vijftal tempels, omgeven door talloze grote stenen, het

Miep. Er stond haar doopnaam Wilhelmina op. Daar kon je natuurlijk veel meer van snoepen dan van haar "gewone" naam!

Zondag 24 november

Om half zes vertrokken naar de startplaats van de tweede dag; dat was een grasveld dat iets verder buiten de stad lag, ongeveer een uur rijden.

Arie liep een stukje met Mike op en ik met Marguerite. Na een kilometer al een klim en er stonden ook diverse bergen op het routekaartje. Gelukkig meestal wel langs de route. Theo Tromp liep met Lucky. Lucky was vandaag niet zo lucky, had waarschijnlijk blaren en kon geen tempo maken. Gelukkig ging Theo er niet met de zweep overheen!

Er kwamen vandaag veel dorpsbewoners op ons pad die de moeite van het fotograferen waard waren. Eigenlijk had ik hier 2000 roepies per foto (33 eurocent) voor moeten geven, maar ik had die briefjes niet altijd bij de hand. Er waren ook nog een paar jongens die authentieke zwaarden verkochten, maar wapens verzamelen is mijn hobby niet. Even verderop vrouwen die batik aan het weven waren. Veel kleine kindertjes, die in grote betonnen bakken met water afkoeling zochten, het was weer hot-hot-hot. Bij een rijstveld waren veel eenden, gecamoufleerd door de afgesneden rijstplanten, zou een idee voor een schilderij kunnen zijn.

Veel wandelaars liepen vandaag in het

T-shirt van de organisatie. Jammer dat ze nou net 3 T-shirts aan iedere wandelaar gaven terwijl ik er niks aan had omdat L te klein voor mij was. Heb er wel weer 3 mensen in Nederland blij mee kunnen maken.

De laatste 7 kilometer waren wel het mooist, we volgden de linker- en de rechteroever van de Oyo-rivier. We staken een mooie voetgangershangbrug over. We zagen nog twee boeren, die twee koeien in bad aan het doen waren. Het was niet te zien wie daar het meeste plezier van hadden: de mensen of de dieren.

De laatste 5 kilometers waren voor mij een marteling: een grote luchtvochtigheid en 30 graden. Maar aan alles komt een einde, dus ook aan deze Tweedaagse. Deze dag geen lunch bij een restaurant, maar een lunchpakketje. Voorlopig hoefde ik niets te eten, eerst maar eens lekker water drinken. In de buurt van het hotel heb ik nog even gepind, waardoor mijn Indonesisch kapitaal opliep van 5.871.924 naar 6.877.909 roepies! Toch wel leuk om voor een paar weken miljonair te zijn.

Die avond gingen we naar een mevrouw waar ik nu nog vol van ben. We waren uitgenodigd op het buitenverblijf van prinses Gusti Kanjeng Ratu Pembayun, waar we de medaille uitgereikt zouden krijgen. Even werd ik nog geplaagd door mijn reisgenoten, omdat ik

de officiële uitnodiging niet bij me had; misschien zou ik door de uitsmijter er uit gezet worden. Maar de soep werd niet zo heet gegeten. We boften overigens, want wij zaten aan een van de zes tafeltjes achter het toneel, waar de prinses ook zat. Er was ook weer traditioneel voedsel.

Ik heb nog opgeschept dat ik een hand van de prinses heb gehad, maar dat daarna meteen weer gerelativeerd door te schrijven dat ik die hand moest delen met 192 andere wandelaars (fictief getal) die ook een Koninklijke medaille van haar kregen. Gusti was overigens in 2012 nog op bezoek geweest bij onze prinses Margriet. Ze werkte ons per tien man af. Van enkele wandelaars kreeg ze een cadeautje, wat dan een excuus was om met haar op de foto te kunnen. Er was zelfs een Italiaan die drie keer naar haar toe kwam, dat is eigenlijk meer stalken.

Later op de avond was er nog een toespraak met diavoorstelling van meneer Hermawan Kartajaya, die zijn boek "Marketing 3.0" kwam propageren. Iedere wandelaar kreeg een gesigneerd exemplaar cadeau. Bof ik even dat ik medewerker ben van de Universiteitsbibliotheek in Eindhoven, kon ik het meteen "dumpen". Ben benieuwd hoeveel wandelaars het nu (is plm. 2 maanden na datum) gelezen hebben. Onze groep kwam nog even in de picture omdat wij via Hermawan naar de uitgang toe liepen – wij moesten er morgen weer vroeg uit – en Theo hem hartelijk bedankte voor zijn onderhoudende bijdrage aan de avond!

-Peter van de Ven-
(wordt vervolgd)

Ruta de la Plata (1)

Sevilla

De eerste twee nachten verblijven we in de jeugdherberg en hebben we 2 bedden op een zaaltje met 3 stapelbedden. Het is hier hoog zomer! Blauwe lucht en het is dik boven de 25°C. Echt even wennen na de kou van Nederland. We kopen een tweedaagse buskaart en laten ons lekker rondrijden door de verschillende stadsdelen met al die mooie monumentale gebouwen; we kijken onze ogen uit. 's Avonds lekker eten in een gezellig restaurantje en dan langzaam terug richting hotel. Toch nog even neerstrijken op een gezellig terras. Het biertje smaakt prima, want we zijn behoorlijk moe. Komt bij dat ik sinds vanmiddag keelpijn heb, het voelt echt alsof ik weer verkouden wordt. Zondag bekijken we de kathedraal en wonen we de kerkdienst bij. Na de mis kunnen we daar ook een eerste stempel in ons Credenciaal laten zetten. De kerkdienst was eenvoudig en we waren superblij met onze dikke trui. Om 13.50 uur staan we weer buiten en zoeken een restaurant waar we kunnen lunchen. Het is vandaag 32°C, dus zoeken we zoveel mogelijk de schaduw op en lopen naar Plaza de España waar we geruime tijd doorbrengen. Daarna laten we ons nog een keertje door een ander stadsdeel rijden en wandelen we een

Dit jaar gaan we de "zilverroute" lopen. Van Sevilla in zuid Spanje naar Santiago de Compostela in noord Spanje, een route van ca. 1.000 km. Na veel discussies met diverse Spaanse pelgrims besluiten we te gaan lopen in het voorjaar. Volgens insiders is het in augustus veel te warm en is het land dood en dor door de zinderende zon die de hele zomer brandt. We moeten ons normale schema wat aanpassen maar dat is geen probleem. In Portugal, waar we januari en februari doorbrengen, kunnen we heerlijk door de heuvels wandelen en met onze bepakte rugzak is dat een zeer goede training. In maart maken we nog wat wandelingen door heuvelachtig Limburg en over de glooiende Veluwe. Op 13 april 2013 vliegen we naar Sevilla, we zijn er helemaal klaar voor!

groot stuk terug naar de jeugdherberg waar we wat gaan zitten lezen. Ook sturen we een mailtje naar de kinderen. Straks nog een kopje koffie in de buurt, dan douchen en de rugzak inpakken voor morgen. Eindelijk is het zover.

Dag 1: 15 april

Sevilla–Guillena 23 km 33°C, zonnig

Na een belabberd slechte nacht voor mij, staan we om 8 uur op. Een warme douche en om 08.30 uur een ontbijtje. Dan gaan we op pad. Twee deuren verder kopen we een stokbrood voor de lunch. Ons hotel ligt helemaal super want binnen 2 minuten staan we op de route en na 200 m lopen we over de Puente Isabel 2 de stad uit en Triana in. Alles is gelukkig goed aangegeven. We maken wel ergens een foutje. We volgen een mooi bloemenpad, maar belanden naar rechts op een zwerversplek onder de brug en naar links op een vuilstortplaats. We maken nog wel een bloemrijke foto want er is werkelijk een explosie van kleuren!

Wij zoeken nu een uitgang en komen gelukkig weer op het goede pad wat langs de rivier loopt. Lekker rustig, tussen loslopende paarden en een zee van bloemen. De snelweg ligt links van ons

en zo gaan we naar Santiponce waar we pauzeren bij een café. Het valt niet mee, het is erg warm en ik voel me gewoon wat ziek, met lood in mijn benen als het ware. Maar we gaan met goede moed verder en belanden op een bijna loodrecht pad wat we alsmoer blijven volgen. Bij een beekje moeten we wat rommelen om er goed over te komen, maar dat lukt gelukkig en bespaart ons zeker 4 km omlopen. Waar we wat schaduw kunnen pakken stoppen we even en dan komen we eindelijk aan in Guillena. Daar zoeken we de refugio en lopen er zeker 500 m voorbij. Hé hé, alweer een kilometer! Maar we zijn er en gaan eerst een uurtje plat. Dan douchen, omkleden en inkopen doen. Uiteraard drinken we een pilsje, ik maar eentje want ik voel me echt niet goed. Terug in de refugio gaan we eten en Herman staat zijn onderbed af aan een oudere dame die echt niet naar boven kan klimmen. Morgen moeten we de route aanpassen want de rivier is te hoog dus moeten we over de brug. Geen probleem. Straks nog een bakje yoghurt en dan is het bedtijd. Hopelijk slaap ik nu goed. Er zijn hier ca. 18 pelgrims.

Dag 2: 16 april**Guillena–Castilblanco de los Arroyos
18km 33°C, zonnig**

Vannacht heerlijk geslapen van 20.45 tot 06.45 uur. Andere mensen klagen dat ze slecht geslapen hebben door een hoestende vrouw. Ik meld me als schulde aan; het is heel vervelend als je wakker ligt door hoestende of snurkende mensen. We ontbijten hier en gaan pas om 08.40 uur lopen. Eerst lopen we naar de brug en daar stroomt het water er flink onderdoor. Het is niet diep maar je verdrinkt toch door de sterke stroming. Dan zien we een zwarte hond door het water huppelen. We blijven staan om te zien wat hij doet. Hij zwemt goed maar door de stroom gaat hij helemaal dwars weg. Dat heeft hij vaker gedaan, want hij komt goed aan de wal. Dan zien we een stuk hoger op de kant een man staan. Als hij iets in het water gooit springt de hond er meteen weer vrolijk in. Ook de steile helling is voor de hond geen enkel probleem. Wij gaan verder en na het derde huis moeten we rechtsaf om weer op de oorspronkelijke route te komen. Dat wordt een zandpad van wisselende breedte, soms vlak, soms met zeer diepe geulen, soms erg stenig maar altijd licht stijgend. De omgeving lijkt soms heel erg op Portugal. Er is een overdaad aan dezelfde soort bloemen en zelfs de cystes is goed vertegenwoordigd. Het is hier heel erg mooi, velden met bloemen, olijfbomen, sinaasappelbomen en glooiende heuvels. De laatste paar kilometer lopen we over de weg. Dan een stukje door het dorp en dan zijn we in de refugio van Antonio. Alle onderbed-

den zijn al bezet dus kiezen wij twee bovenbedden die tegen elkaar staan... gezellig. Eerst weer een uurtje plat, dan een douche zodat we fris gewassen een biertje kunnen gaan drinken aan de overkant. Een Fransman gaat met zijn pilsje recht in de zon zitten en we vragen of hij bij ons in de schaduw wil komen zitten. Uiteraard kletsen we nu een uurtje en dan pak ik mijn schrift om te schrijven. Later lopen we naar het postkantoor, maar dat is vandaag gesloten. We kopen yoghurt en fruit voor het ontbijt, wat cakejes voor tussendoor en twee broodjes voor de lunch van morgen. Vanavond eten we iets tegenover de refugio.

Dag 3: 17 april**Castilblanco–Almadén
30 km 35°C, zonnig**

Vannacht matig geslapen door het vele hoesten, echt heel vervelend. We ontbijten met yoghurt en fruit en om 07.45 uur gaan we lopen. Het is nu al heel aangenaam om buiten te zijn. We lopen 1½ km door het dorp en komen dan op een weinig bereden weg aan. Die moeten we helaas 15 km volgen en het gaat ook nog omhoog en omlaag, we zijn dus heel blij dat we op tijd gestart zijn. Af en toe nemen we een pauze in de schaduw van een enkel boompje. Als de zon hoger aan de hemel komt wordt het langzaam steeds warmer, dat belooft wat voor vandaag, want het is tenslotte nog steeds ochtend. Af en toe passeren wij een rustende pelgrim en later gaan zij ons weer voorbij als wij even rusten. We zijn ontzettend blij als we om 11.30 uur de ingang van het

natuurpark bereikt hebben. Er staan hier enorm veel steeneiken en de eikenschors wordt volop geoogst. Ons pad is stenig en gaat glooiend door het landschap. De zon is bijzonder fel en er is geen schaduw. Ik heb er erg veel moeite mee en wordt met de minuut vermoeider en kortademiger. Lastig hoor, zo'n verkoudheid. Iedere keer als we een riviertje zien stoppen we en maken ons nat. Als laatste vullen we onze hoed met water en zetten hem dan snel op... heerlijk! Het mag dan misschien 37°C zijn, maar in de zon zonder schaduw is het heel veel meer. We hebben vandaag zelfs een hert gezien groot en heel donkerbruin van kleur, altijd een belevenis om zo'n dier te zien. Uiteindelijk komen we bij een hek en verlaten we het park. Ons pad wordt erg smal en stijgt licht. Dat is vermoeiend! Na een half uurtje gaan we flink stijgen en heel langzaam met vaak stoppen bereiken we de top. Hoera! Hoera! Hoera! Wat een afmattende dag, vooral voor mij, ik heb nog nooit zo lopen hijgen. Na van het uitzicht te hebben genoten gaan we zakken, wat geconcentreerd moet want het is best steil en er liggen veel steentjes. In het dorp zoeken we de herberg en daar heb zelfs ik een dik uur geslapen! Maar ik ben zo moe dat ik niet lekker bijkom. We drinken een pilsje in het dorp en 's avonds eten we er ook. Dan terug en lekker naar bed. Ik neem 2 paracetamol en codeïne. Hopelijk werkt dat.

Dag 4: 18 april**Almadén–El Real de la Jara
14 km 33°C, zonnig**

De wekker loopt af om 6.45 uur en om 7.45 uur lopen we weer buiten. Ik heb heerlijk geslapen en heb vannacht nog een tweede codeïne ingenomen. Herman had veel last van een snurkende Duitser die ik helemaal niet gehoord heb. We hoeven vandaag maar 14 km te lopen en Herman heeft gisteravond een kamer geregeld in een pension. Wat een contrast met gisterochtend. Het is hier zo vreselijk mooi, lekker rustig en schaduwrijk. Na een half uurtje zien we iemand bij een hek staan. Het

is een vrouw die niet verder durft omdat ze honden hoort blaffen. O, zeggen wij, de helden, kom maar met ons mee. De eerste hond ligt midden op ons pad te pitten en opent slechts heel even één oog. Een andere flinke knaap ligt links van het pad en het blaffende geval is een soort retriever aan een ketting en dat zijn begrijpelijk altijd de blaffers. Dus we hebben de dame er veilig langs geloodst en na een kwartiertje zijn we weer opgesplitst. Wij zijn echt blij met de vele regen die hier begin april gevallen is want de natuur laat zich van zijn allerbeste kant zien, het is prachtig. Na de rivier Arroyo Mateo gaan we flink stijgen. Dat doen we weer heel rustig want zodra het omhoog gaat schiet er lood in mijn benen en zaagsel in mijn longen. Maar we gaan rustig door en komen vanzelf op de top. Dan ook weer rustig dalen tot we in het dorp belanden. Daar zoeken we de juiste straat en ons pension ligt precies aan de route. Lekker eerst even op bed liggen en daarna douchen. Herman heeft een koude douche, de pechvogel! Na het eten, wat erg tegenvalt, gaat Herman de was doen en ik werk ons dagboek bij. Tegen 17.30 uur gaan we wat drinken. Mijn wit wijntje is zo vreselijk zoet dat ik het echt niet kan drinken, dus bestellen we een rode die beter smaakt. Daarna inkopen doen en dan gaan we lekker op de patio zitten, flesje wijn, stukje kaas, olijfje en wij komen de avond wel door!

Dag 5: 19 april

El Real–Monesterio 20 km 28°C, zonnig
Lekker geslapen en na een fijne douche gaan we in het dorp ontbijten. Heerlijke koffie en tostada. Dan terug om de rugzakken op te halen en bij de burens in de panadería kopen we een stokbrood. Het voelt vandaag een beetje fris als je om 7 uur in je blouse buiten loopt maar dat zal wel snel veranderen. Het is weer net zo mooi als gisteren en na een paar kilometer verlaten we Andalusië en lopen de Extremadura in. We lopen de hele tijd in de schaduw, want de zon staat nog zo laag dat die ons niet kan bereiken. Pas de laatste paar kilometer

van de eerste helft lopen we in de zon, wat nu nog heerlijk is. Ons pad eindigt bij een rotonde met benzinstation en Hotel Leo aan de A66 en N630. Wij gaan mooi het cafetaria in voor een bakkie koffie en om de voeten wat rust te geven. Na een half uurtje gaan we weer verder, eerst onder de A66 door, klein stukje over de N630 en dan lopen we op een pad tussen de twee wegen in. Als dat pad stijgt lopen we op een oudere weg van grove steen. Voor ons loopt een man met een kudde geiten en als we dichterbij komen zien we tot onze verbazing dat er een ree/hert tussen loopt. Daar moet ik echt even een foto van maken. Vlak vóór het dorp zien we een grote picknickplaats en daar stoppen we voor onze lunch. Vers brood met kaas en tomaat en een yoghurtje toe. Lekker hoor. Dan het dorp in en bij de VVV vragen waar een hostel is. We weten nu ook waar we eindelijk postzegels kunnen kopen en dat de refugio van morgen gesloten is. We krijgen wel een folder van een andere accommodatie. In het hostel krijgen we kamer 8 met tweepersoonsbed, bad en wc. Eerst gaan we ca. 1½ uur liggen en daarna om de beurt in bad... zalig! Als we een terrasje zoeken ontmoeten we twee Duitsers, eentje woont in Zweden en de ander in Kiel. Samen eten we in het restaurant van hun hostel. We hadden "zwart varken", het streekgerecht in Andalusië en Extremadura. We hebben nog niet zo lekker gegeten. Het is gezellig en als we naar bed gaan is het al 11 uur. Te laat en eerlijk gezegd ook wel teveel gedronken.

Dag 6: 20 april

Monesterio–Fuente de Cantos

21 km 25°C, zonnig

Lekker geslapen. Om 7.30 uur gaan we ontbijten en kopen we weer een brood bij de broodfabriek. Het is zalig weer en we gaan alweer door de boomgaarden waar de zon ons voorlopig niet kan bereiken. Na ongeveer 8 km lopen we het bomengebied uit en kunnen we verder kijken. De heuvels zijn verdwenen en voor ons ligt een prachtig glooiend landschap. We komen een watertje tegen waar we even onze sandalen aandoen om er doorheen te waden. Onze voeten vinden het fijn en zijn heerlijk opgefrist. Af en toe stoppen we, even de rugzak af, snoepje of banaanje eten en weer verder. Het gaat heerlijk. We zien het dorp voor het eerst als het nog zeker 12 km weg is. Maar we komen er lekker vroeg aan en vinden meteen ons hostel. Het is een prachtige ruimte, veel kamers, 2 keukens en een grote tuin met zitmeubels, allemaal erg luxe. We douchen eerst en gaan dan in de eetkamer zitten eten; het wijntje valt tegen, jammer. Dan even naar bed waar we toch 1½ uur slapen. We drinken koffie in de kroeg naast de kerk en lopen nog wat rond. Dan gaat Herman lezen en ik stuur een mailtje de deur uit. Hé hé, alles is weer gedaan. Vanavond om 8 uur naar de kerk en daarna eten. Morgen weer verder.

-Anneke Lieven-
(wordt vervolgd)

Van Honningsvag naar Alta, ruim 200 km in 6 dagen.

Noordkaap-Gallivare 2012 (670 km) (2)

Ik zie al snel het vliegveldje van Honningsvag, maar dan moet je nog enkele kilometers tot de bebouwde kom. Wel kan ik na een paar km over een fietspad lopen. Om 19:00 uur ben ik in het stadje maar alle rustoorden liggen op weggetjes naar boven. Ik besluit door te lopen en aan het einde van het stadje bij de kust vind ik een hotel: Hotel Rica. Daar kan ik een kamer boeken, maar ik kan niet dineren, te laat. Ik ga naar mijn kamer en val uitgeput op mijn bed. Als dit elke dag zo zal gaan, dan heb ik mezelf overschat en de route onderschat. Bovendien heb ik al een flinke blaar; dat komt waarschijnlijk omdat de weg ontzettend rond loopt, dus je loopt in feite schuin met je voeten. Desondanks wel goed geslapen.

Woensdag 15 augustus

Honningsvag - Kafjord 30 km

Lekker geslapen en na het ontbijt om 09:00 uur vertrokken. Ik moet weer terug lopen naar de doorgaande weg E69 en loop 3 km die ik gisteravond ook al gelopen heb. Ik kom bij de AH van Noorwegen (Rema 1000) en doe daar boodschappen. Om 10:00 uur loop ik Honningsvag uit en draai linksaf de E69 op. De weg loopt langs de kust dus die is veel vlakker. Na een uurtje loop ik door de eerste tunnel van 4,5 km lang en die is ook geheel vlak, dus het loopt veel makkelijker dan gisteren. Bovendien is het niet zo koud meer, een graad of 10. Om 12:00 uur sta ik voor de beroemde en beruchte tunnel. Ik kan daar eerst lekker uitrusten en bijtanken (water). Voetgangers mogen gratis door de tunnel, motorvoertuigen moeten wel betalen, het is immers een toltunnel waar veel aan verdiend wordt. De tunnel is 7 km lang en loopt onder de zee door die het eiland scheidt van het vasteland van Noorwegen. De eerste 3 km gaan zeer gemakkelijk want die hebben een dalingspercentage van 9%. Er is wel veel herrie in de tunnel want er staan veel ventilatoren te loeien, die moeten de uitlaatgasen van de voertuigen afvoeren. De 4e km is vlak, dus ook gemakkelijk te doen, maar de laatste 3 km gaan dus met 9% omhoog. Het gaat langzaam en mijn conditie wordt flink aangesproken. 500 meter voor het einde ben ik helemaal op, het licht gaat bijna bij me uit. Ik moet echt stoppen, hangend tegen de wand moet ik echt uitrusten, want er is

nergens plaats om te gaan zitten of liggen. Na 20 minuten het laatste stukje en om 14:00 uur ben ik eindelijk uit die verrekte tunnel en ga ik lekker uitrusten in het gras en uit de wind en de herrie van de tunnel. Ik ben nu op het vasteland van Noorwegen en moet nu eigenlijk gewoon langs de kust naar "beneden" lopen. De weg loopt gewoon langs de kust dus redelijk vlak en als het op en neer gaat dan is dat maar een paar honderd meter lang. Er is weinig verkeer meer en het verkeer dat er is, is homemobile-achtig. Ik loop nog een paar uur en besluit mijn tent op te zetten tegenover het dorpje Kafjord dat op een schiereilandje ligt. Dat valt niet tegen voor de eerste keer en ik heb mijn tent dicht bij een kabbelend riviertje gezet; dat werkt ontspannend, want ik heb een redelijke nachtrust.

Donderdag 16 augustus

Kafjord - Repvag 37 km

Ik heb vandaag een korte afstand in de planning, want ik wil tot Repvag lopen wat ongeveer 27 km verder is. Ik pak mijn tent in en vertrek pas om 09:30 uur. Na een uurtje kom ik 2 fietsers tegen die op weg zijn naar de Noordkaap. Zij stappen af en vragen waar ik naar toe ga. Ik doe mijn verhaal en zij doen hun verhaal. Het blijken 2 broers uit Franstalig België te zijn, die met de fiets van Bangkok naar de Noordkaap fietsen en al 7 maanden onderweg zijn. Ze geven mij een kaartje mee waar hun website op staat; mooi bij thuiskomst. Afscheid genomen en elkaar succes gewenst. Ik loop duidelijk naar het zui-

den want het weer is warmer dan gisteren, een graad of 13. De weg is wederom redelijk vlak, maar hij loopt wel erg rond. Ik vermoed dat ik daardoor blaren op de zijkanten van mijn voeten krijg. Onderweg loop ik weer door enkele kleine tunnels, maar deze zijn wel volledig vlak, waardoor er ook water in de tunnels blijft staan. Het uitzicht is mooi, maar soms ook frustrerend want soms kun je zo ver naar voren kijken, maar omdat de weg soms erg slingerend is vanwege de inhammen in de kustlijn, is de loopafstand veel langer. Rond half 14:30 uur draai ik af naar Regvag dat ook op een schiereiland ligt en een half uur later arriveer ik daar. Ik ga naar de camping waar ze ook huisjes verhuren, maar alles is gesloten. Misschien moet ik even wachten. Er komen ook 2 auto's uit Zwitserland, maar die gaan dan door naar het dorp zelf. Na 10 minuten komen ze terug en vertellen me dat de tent gesloten is, omdat het toeristenseizoen al voorbij is. Er zit niets anders op dan door te lopen, dus weer ruim 2 km terug lopen naar de E69. Volgens de kaart is het nog 40 km tot Olderfjord, maar volgens de verkeersborden is het nog 46 km. Ik besluit vast een stuk verder naar het zuiden te lopen. Na 8 km vind ik het wel genoeg en zet mijn tent dan op tussen kleine "kerstboompjes" in. Er is begroeiing, maar je kunt je nog niet verstoppen zodat je niet zichtbaar bent vanaf de

weg. Water is er genoeg want er zijn onderweg veel bergstroompjes met zuiver en lekker water. Goed geslapen ondanks de tegenvaller van de camping, maar het voordeel is dat ik al een stuk verder ben dan de bedoeling was.

Vrijdag 17 augustus

Repvag - Olderfjord 38 km

Om 09:00 uur ben ik weer aan de wandel. Het is weer wat warmer dan gisteren en droog weer. Het lijkt alsof ik het weer mee heb. Ik had verwacht veel dagen mee te maken met regen, maar tot nu toe is het erg meegevallen, maar ik ben nog maar net bezig. Olderfjord ligt recht naar het zuiden, maar de naam van het plaatsje zegt al iets over de route, ik moet vele inhammen lopen, dus erg slingerend. Na een kwartiertje word ik gebeld waar ik ben. Ze bellen vanaf het werk en ze verwachten dat ik op een receptie ben want een collega van mij, waar ik meer 15 jaar mee gewerkt heb, is 25 jaar in dienst. Ik had me enkele weken geleden bij haar al afgemeld omdat ik aan de wandel zou zijn in het noorden van Noorwegen en wenste haar een mooie dag. Jammer dat ik er niet bij kan zijn. In mijn gedachten ben ik in Veghel. Ik moet weer door enkele tunnels lopen en in de langste tunnel val ik. De tunnel is glad want de tunnel is niet waterdicht, er loopt water van de wand af en een tegemoetkomende auto rijdt met groot licht, waardoor ik verblind ben en ik op een stuk karton onderuit schuif. De schade valt wel mee, een smerige broek met een klein gaatje erin. Bovendien is mijn broek alleen op mijn knieën smerig en mijn broek is sneldrogend dus dat moet toch op te lossen zijn. Omdat ik had verwacht dat ik in Repvag zou overnachten, is mijn voorraad voedsel in de loop van de dag op; weer een les voor de volgende keer: extra voorraad meenemen voor negatieve verrassingen. De weg is wel redelijk vlak, maar ook nog erg bol, waardoor ik steeds meer last krijg van mijn blaar. Bovendien heb ik in de middag last van hongerklop. Ik kom totaal uitgeput om 17:15 uur aan bij de bus stopplaats an-

nex camping, annex hotel. Ik loop naar de receptie, annex winkeltje, annex restaurant en boek een hotelkamer. Ik doe ook meteen boodschappen en koop 2 literflessen Fanta om mijn "suikergehalte" weer bij te vullen. Ik reserveer ook meteen voor een diner en breng mijn spullen naar mijn kamer en ga dan mijn rendierburger snel opeten. Daarna val ik uitgeput op mijn bed en ik probeer mijn blaar te behandelen waar veel vocht in zit, ik prik hem open. Hopelijk is de ergste pijn nu voorbij.

Zaterdag 18 augustus

Olderfjord - Skaïdi 25 km

Er staat een korte etappe op het programma. Ik hoef maar 22 km naar Skaïdi te lopen, volgens de kaart maar volgens de verkeersborden is de afstand 25 km. Maar ja, dit moet toch wel te doen zijn? Ik ben lekker laat vertrokken. Om 09:30 uur draai ik van de kustweg af naar het westen toe, het binnenland in. Ik loop vandaag niet naar het zuiden maar geheel westelijk het binnenland in. De weg is iets breder en is gepromoveerd van de E69 naar de E6. De weg is licht stijgend en zeer weinig dalend, maar het is weer lekker weer om te lopen. Bovendien heb ik veel minder last van mijn blaar die ik gisteren behandeld heb. Er staan meer huizen langs de weg en ik kom zelfs enkele boerderijtjes tegen, waar enkele voederballen in wit plastic in het veld liggen. Wie verwacht dat hier zo ver in het noorden nog gehooïd wordt. De etappe is kort en ik ben dan ook al om 14:30 uur bij "Motel Skaïdi". Het is eigenlijk een allegaartje hier. Er is een benzinstation, een kruidenierswinkel, een restaurantje en er staan een stuk of 10 vakantiehuisjes achter het pompstation. Ik moet in het restaurant zijn om een huisje te bemachtigen deze nacht. Ik ben vroeg dus is er nog genoeg keus, maar ze zijn wel allemaal hetzelfde volgens de kok. Ik pak gewoon de eerste en ga meteen naar mijn huisje. Ik ben vroeg dus tijd genoeg, ik ga lekker op bed liggen en val in slaap. Na een uurtje word ik wakker en ga weer boodschappen doen in het winkeltje. Ik moet boodschappen doen voor enkele dagen omdat er een lange etappe wacht; ik kan pas weer inslaan als ik in Alta ben. Als toetje en omdat het zaterdag is, koop ik ook een grote zak chips, waarmee ik ook weer mijn "zoutgehalte" op peil kan brengen. Als ik om 18:00 uur naar het restaurant ga, blijkt het een soort luxe cafeteria te zijn en ik bestel dan ook maar een grote hamburger met frites. Er zitten vooral gezinnen met jonge kinderen hier te eten. Het smaakt wel goed en de kok belooft dat morgen het ontbijt ook goed zal zijn

met gekookte eieren enz. In het huisje naar huis gebeld en voetbal gekeken op tv met de zak chips erbij.

Zondag 19 augustus

Skaïdi--Sennalandet 37 km

De afstand van Skaïdi tot Alta is 85 km dus dat is te ver om in 2 dagen te overbruggen. Ik wil er dus 3 dagen over gaan doen. Dat betekent 3 dagen met kortere afstanden, dus ik wil laat starten en omdat ik laat start is intussen de winkel alweer open, ik ga nog vlug wat kopen. Ik vertrek om 10:00 uur en draai naar het zuiden af richting Alta. Het is makkelijk lopen, bijna rechtdoor en ik kan kilometers vooruit kijken. Het is wederom lekker weer om te lopen want het is bewolkt en droog met weinig wind en ongeveer 10 graden. De eerste 20 km loop ik langs een rivier in een soort canyon. Tegen de heuvels staan soms wat huizen en er staat zelfs een kerkje aan de overkant van de rivier. De heuvels hebben alleen wat struiken als begroeiing, het zal hier in de winter ook wat kouder zijn dan aan de kust, want ik loop op ongeveer 300 meter hoogte. Ik heb genoeg proviand bij me en water is er genoeg te tappen van de stroompjes die uit de bergen komen. Om 17:30 uur vind ik het wel genoeg, ik heb er al 37 km opzitten, dus heb ik 2 makkelijke dagen in het vooruitzicht. Ik zet mijn tentje op en een half uur later breekt de lucht open en begint de zon te schijnen, het wordt compleet helder. In het tentje wordt het niet warmer, ik heb het koud in mijn slaapzak en trek mijn fleecetrui erbij aan. Maar ik krijg het niet warm en kijk op mijn horloge. Het is midden in de nacht en ik zie dat het 5 graden vriest; wie denkt dat het vriest midden augustus?

Maandag 20 augustus

Sennalandet - Alta 50 km

Ik heb slecht geslapen omdat ik veel wakker heb gelegen vanwege de kou. Om 8 uur besluit ik om op te staan en een half uur later ben ik al weer vertrokken. Het is nog steeds zonnig en het wordt tijd om mijn zonnebril op te

zetten. De zon staat altijd laag hier in het noorden en de zon komt bijna de hele dag van voren omdat ik naar het zuiden loop. De weg loopt eerst nog stijgend naar 350 meter hoogte maar daarna loopt hij langzaam omlaag. Het gaat weer lekker en ik heb bijna geen last meer van pijntjes. Ik kom na een paar uur 2 mannen tegen die in de berm aan het rusten zijn.

Zij komen uit Polen, zijn gestart in het zuiden van Noorwegen en willen te voet naar de Noordkaap. Zij lopen zonder rugzak maar trekken karretjes met hun spullen daarop. Even gepraat en weer doorgelopen. Om 13:00 uur ben ik al op de plaats die ik vandaag zeker wilde bereiken. Hier is de splitsing van de E6 met weg 883. Er is hier een meertje met vakantiehuisjes. Ik ga lekker in het gras liggen, rust lekker uit en geniet van de zon, het is intussen 15 graden

boven nul! Ik vind het te vroeg om te stoppen en binnen 10 km moeten er campings zijn. Ik loop na een uurtje weer verder richting Alta. Het wordt steeds drukker op de E6. Er is meer woon- en werkverkeer op de weg. Om 16:30 uur kom ik bij de informatieplaats voor Alta. Op papier moet ik nog minimaal 12 km om Alta te bereiken, maar mensen die daar zitten te picknicken zeggen dat het nog 2 km is tot het vliegveld van Alta. Ik vraag het ook nog aan een echtpaar dat uit Hammerfest komt en zij zeggen hetzelfde. Dan loop ik toch maar door, maar het vliegveld is in geen velden of wegen te zien of te horen. Het is dus inderdaad nog 12 km tot het centrum. Ik krijg steeds meer last van mijn linkerschouder; ik moet de halve tijd de band aan de linkerkant van mijn schouder afschuiven, want ik krijg telkens een stekende pijn van een spier die van de schouder omlaag langs mijn hart loopt. Ik kom langs de hamburgertent van een week geleden en daar eet ik wat. Daarna loop ik toch weer door en om 19:45 uur kom ik totaal uitgeput aan bij mijn hotel (hotel Thon Alta), ook hetzelfde hotel als een week geleden. Ik heb er 50 km op zitten, veel te veel, dat is weer een les voor de toekomst. Ik ga strompelend naar mijn kamer. Ik maak me zorgen om mijn schouder.

Dinsdag 21 augustus

Alta-Alta 0 km

Omdat ik in de nacht veel last van mijn schouder heb en omdat die spier langs de hartstreek omlaag loopt, besluit ik spontaan om een rustdag in te lassen. Ik ga voor het ontbijt al naar de receptie en vraag of ik nog een nacht langer kan blijven in mijn kamer, dat kan. Ik ga na het ontbijt meteen winkelen in de stad om mijn voorraad weer bij te vullen. De rest van de dag lekker uitrusten, mijn schouder wordt weer rustig en de spier bij mijn hart voel ik ook niet meer; gelukkig geen probleem met mijn hart maar alleen die spier geeft dat vreemde gevoel.

*-Peter van Beljouw-
(wordt vervolgd)*

Raaijmakers...maakt het!

**Raaijmakers
Drukwerk**

Reibroekstraat 5
5465 PN Zijtaart
Telefoon (0413) 36 66 13
www.raaijmakersdrukwerk.nl

Onderstaande QR-code verwijst rechtstreeks naar onze website www.olat.nl. Een extra service van OLAT die we voortaan vaker gaan gebruiken.

F O R U M

de Ganzenheuvel

CONGRESCENTRUM

www.forumdeganzenheuvel.nl
Ganzenheuvel 56 6511 WD Nijmegen
Tel +31(0)24 3234706 - Fax +31(0)246413019

• Workshops • Vergaderingen • Cursussen
• Evenementen • Denksporten •

**OLAT-trefpunt
tijdens de 4-daagse**

Voor de pensionprijzen en andere bijzonderheden zie www.olat.nl

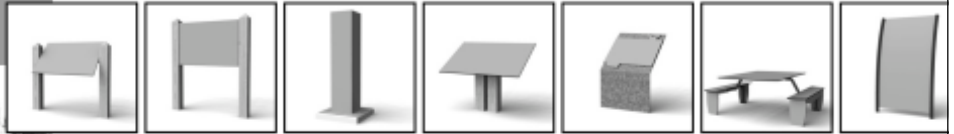
Reserveren door (deel-)betaling op bankrek.nr.
1579.74.154 t.n.v. Wandelsportvereniging OLAT
info: 06-12074473 of haawlanders@onsbrabantnet.nl

CONTRIBUTIE OLAT 2014			
	hoofdlid	seniorlid	overige gezinsleden
Basiscontributie 2014	20,00	20,00	10,00
Afdracht KNBLO-NL 2014	10,50	10,50	10,50
Contributie 2014	30,50	30,50	20,50
Lid OLAT (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt 11x per jaar OLATNieuws	Ja	Ja	Nee
Ontvangt jaarlijks het OLAT jaarprogramma	Ja	Ja	Nee
Korting bij OLAT wandeltochten (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting bij OLAT clubreizen (zie jaarprogramma)	Ja	Ja	Ja
Korting op wandelgidsen in OLAT wandelboetiek	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Wandelen op Dinsdag	Ja	Ja	Ja
Gratis wandelen bij OLAT Rooise wandelingen	Ja	Ja	Ja
Lid KNBLO-NL (incl. ledenpas)	Ja	Ja	Ja
Ontvangt gratis Landelijk Wandelprogramma (LWP)	Ja	Ja	Nee
Ontvangt gratis 5x per jaar Het Wandelsportmagazine	Ja	Ja	Nee
Korting op alle landelijke wandeltochten (zie LWP)	Ja	Ja	Ja
Randvoorwaarden:			
- Alle leden van OLAT zijn automatisch verplicht lid van KNBLO-NL.			
- Jeugdleden t/m 17 jaar betalen geen afdracht KNBLO-NL.			
- Wijzig de afdracht KNBLO-NL dan wordt de contributie OLAT automatisch aangepast.			
- Als reeds via een andere vereniging aantoonbaar de afdracht KNBLO-NL plaatsvindt, dan komt op verzoek de afdracht KNBLO-NL bij OLAT te vervallen.			
- Leden met een licentie Atletiekunie betalen een additionele contributie gelijk aan de afdracht aan deze organisatie.			

Press Art

Graffiti- en vandaalbestendige informatieborden

Bestel een GRATIS sample op de site www.PressArt.nl, bel 06 212 86 333 of stuur een e-mail naar info@PressArt.nl

Slijtvaste communicatie oplossingen voor natuur, cultuur en design

www.PressArt.nl - Sparrenlaan 42a - 3941 GM Doorn
T: 0343 522 455 - M: 06 212 86 333

GROOT-BRITANNIË

Hadrians Wall, Engeland
Kintyre Way
South West Coast Path langs de Zuidkust, Engeland

IERLAND

Mourne Walking Festival
Castlebar en Western Way

MADEIRA—MALLORCA

GR 221

LITOUWEN

Wandelfestival IML-kandidaat

DUITSLAND - TSJECHIË - POLEN

3daagse-3 landen wandeltocht
Saksische Schweiz Malerweg en Ertzgebirgste

INDONESIË

IML-tocht Int. Heritage Walk en rondreis Java en Bali

JAPAN - CHINA

IML-wandelingen
Diverse excursies

FRANKRIJK

4daagse van Chantonnay

THAILAND

Wandelrondreis door Noord en Oost Thailand

NIEUW-ZEELAND - AUSTRALIË

Zuidereiland - Stewart Island - Milford
- Keplertrack - Abel Tasmanpark -
Noordereiland - Blue Mountains - IML-
tochten Rotorua en Canberra

ITALIË - LIECHTENSTEIN

IML Arenzano, wandelingen in Zuid Tirol - Liechtenstein

SPANJE

Camino de Santiago
Leon naar Santiago de Compostela -
Finistère - Muria

Wandelweek Airbornepad Market Garden

Wandelen met kleine groepen
Zie wandelreizen-programma op

WWW.TT-WANDELREIZEN.NL

Theo Tromp

Tel. 0495 450325—mobiel 06-52788806